

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Jak se (ne)zdravíme • Fabiánek na podzim • Jak velká je školka? • Očkováním na klíšťata • Když nevíme, zeptejme se poradce! • Z. Seydl a Dobřichovice • Historie • Kultura • Sport

DOB-Invest a.s.

Byt o velikosti 2+kk, v podkroví.
CENA VČETNĚ DPH 4.378.000,- Kč

- hala 9,02 m² • obýv. pokoj + kk 23,15 m² • ložnice 22,17 m²
- komora 1,76 m² • koupelna 8,11 m² • sklep 2,70 m²
- terasa 6,76 m² • garážové stání 11,50 m²

Vybavení jednotky: koupelna s umyvadlem, sprchovým koutem a WC, teplovodní otopná tělesa, odvětrání koupelen a WC, klimatizace, trojitě zasklení balkónových oken, vnitřní dveře s obložkami, bytový měřič spotřeby SV, TUV a tepelného komfortu, koncový bod pro připojení TV antény, telefonu nebo počítačové sítě, listovní schránka, zvonek, domácí telefon.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

Pavel Hokr a Sňedisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

Klavír, kytara (elektrická i akustická), flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 3x za rok
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ: SKÁKAL PĚS, NENÍ NUTNÓ, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA KŘÍDLA MOTYLÍ, ČIM TO JE, SPOMAL, MAMMA MIA, VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MÉLS MĚ VŮBEC RÁD, LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY, PŘÍBEH NEKONČÍ, HOLUBÍ DŮM

místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všenory, Zbraslav, Velká Chuchle, Radotín, Ružná, Hostivice a další obce v okolí Prahy

informace a přihlašování:
e-mail: pavelhokr@volny.cz,
tel.: 608 745 252 (Zdeněk Švehta)

www.pavelhokr.cz

Veselé packy

- Sřihání a úprava psů v pohodlí vašeho domova koupání, sušení, rozčesávání
- Možné i ve večerních hodinách nebo o víkendu
- Kralupy, Praha a Dobřichovice doprava zdarma.
- Originální ručně šité peřky a oblečky pro psy
- Ruční výroba tašek a šperků

Kontakt:
Přemyslova 363
278 01 Kralupy nad Vřavou
tel.: 774488051
e-mail: veselepacky@seznam.cz
www.veselepacky.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

GALERIE CAFÉ BAR T. BÍMA

v ulici 5. května

Kulturní veřejnost s překvapením pozoruje dění v přízemí bytové novostavby „u šikmé věže“ v centru Dobřichovic. Vedle jasně modrého proskleného vstupu se na venkovní zdi objevil velký barevný poutač GALERIE CAFÉ BAR T. BÍMA s obrazem známého malíře a grafika, který žije, tvoří a pracuje v Letech...

Více informací o nově vzniklé galerii a café baru naleznete v pokračování článku na straně 33.

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

Jarní pneumatiky

Zima mě tak dlouho napínala, jak to všecko potom stihnu, že už mi to nakonec bylo jedno. Všecko se divoce rozpukávalo, kordon mi rašil pod nůžkami. To se má dělat po sklizni na podzim, ale bohužel se nedělá. Já. Ten bizarní tvor má třeba tisíc větviček a halouzek a já na každou musím každý rok sáhnout. A když někdy musím ustříhnout celou, je na ní třeba sedm minulých řezů. Kordon je stoletý, jmenuje se Malináč holovouský, pamatuje nakladatele pana Topiče a je to snad poslední kordon v Dobřichovicích. Je to vlastně moje secesní výtvarné dílo. S tím jsem tedy začal. Od nůžek bolely mě dlaně. A každou chvíli jsem si vzpomněl na něco, co bych mě udělat ještě dřív: ladoňky! Hned jsem šel odházet hromadu haluzí, kterou jsem loni nestačil posekat: a pod ní byly už ladoňky, bledé hrůzou z té tmy. „Měl bys potom napřed ostříhat růže, aspoň ty vpředu,“ pravilo jaro ústy paní Vaculíkové, což se mělo správně dělat na podzim. „Ostříhám“, řekl jsem, a vzpomněl jsem si na brambory. A jaro, jako by mi četlo myšlenky, volalo: „Tam bys měl navězt kompost, jak chceme dávat zas ty brambory!“ Volalo, lezouc v jahodí na místě, kde loni přestalo. „Navezu, potom. Ale napřed si musím nechat vyměnit ty zimní pneumatiky,“ odpověděl jsem. Ale napřed jsem zas šel něco jiného: odstříhnout z mirabelky pár koncových větviček. Chci ji naroubovat na odkopek švestky, ale stará mirabelka neměla žádný letorost, tedy udělám něco, co je proti literatuře: zasadím pod kůru švestky několik narašených oček. O výsledku dám vám vědět. Toto všecko můžu, se zpožděním, dobře udělat sám. Jedno však, to hlavní, nemůžu: limba!

Máme borovici limbu, krásný strom. Je mu asi tolik, co mně. Loni mu však začalo žloutnout jehličí, shora. „To se bude muset porazit, to se bude muset ...,“ slyšel jsem a zacpal si uši. Od známého lesníka jsem se dověděl, že je to choroza jehličí, nikoli dřeva: jež ovšem pak usychá. Limba je vzácná. Stojí tu na dobrém místě, rozděljuje esteticky prostor a v jejím stínu v létě sedáváme. Proto jsem uvítal návrh našeho Jana, který řekl, že než by dovolil, abych na ten strom lezl já, udělá to on. To doporučuji všem vám, kteří máte moc roků a hodně dětí: tvařte se, že polezete na strom! Jan to nevydržel, vzal pilu a shora dolů odřezával každou suchou větev, až v polovině narazil na zelenou, u které kmen šikmo odřízl. Ten řez ještě nějak ošetříme. U ovocných stromů se toto nazývá radikálním zmlazením, ale u jehličnanů nebylo nic takového popsáno, popisují to já první.

Strom je o polovíčku nižší, a když jsem mu spodní, povíslé větve zdvihl a podepřel, vypadá skvěle. Vypadá dramaticky. Já jsem totiž proti tomu, aby se starý strom v zahradě hned porážel. Zahradu plná samých stejných stromů je nepřirozená. Staré stromy jsou přírodní sochy, je se na co dívat a žije v nich různě ptačtvo a brouci. Myslím si to, co starý přítel Sládek: „Co je po tom v světě komu, že si zpívám v šerém hvozdě, chorý pták na suchém stromu! Zpívám proto, že je pozdě!“ A jestliže se Janův smělý čin neosvědčí, bude me strom postupně odřezávat níž a níž, až po historický, útulný pařez. A možná, že do té doby ten strom ještě něco napíše, co by mladý zdravý klacek neuměl.

25. dubna 2006

*Tentokrát jsme, vážení čtenáři, do podzimního zastavení zařadili (s laskavým souhlasem autora, za jehož udělení mu děkujeme) jeden z textů našeho váženého spoluobčana, Ludvíka Vaculíka. Jakkoli jsme na jeho text mysleli již dlouho, teď se nám naskytl důvod zjevný: Autor oslavil 23. července 85. narozeniny. Výběr textu byl velice těžká věc. Jak vybrat jeden z tolika pěkných, tak důvěrně známých - z domácích i veřejných čtení a setkání, když navíc všechny tak blízce oslovují? A tak nakonec zůstaly na stole **Lidský osud kočky, Pohodí, O papouškovi ...** a spousta dalších textů do poslední chvíle, ale nakonec, in extremis, padla volba na ten, který jste právě dočetli. Je to volba tak trochu osobní, jak už to u volby bývá ... Popřát bychom chtěli oslavenci dobré zdraví a k tomu takový svět, aby o něm mohl dále psát. A také věrně čtenáře. A ještě mu chceme poděkovat za dosavadní podporu Kukátka i Dobřichovic. Naše řeka Mže se k přání připojuje souhlasným bubláním.*

Redakce

... TAK SNAD TEDY ASPOŇ indiánské léto ...?

Vážení čtenáři, v minulém čísle jsme Vám na tomto místě přáli „pohodové léto plné krásných, obohacujících a odpočinkových okamžiků“. Stále pevně věříme, že Vaše léto bylo takové, opravdu pohodové a plné hezkých chvil a zážitků, na něž budete dlouho vzpomínat. I když, upřímně řečeno, těm, kteří staví svou pohodu a chvíle odpočinku a cest na počasí a mají raději teplé a sluníčkové dny, asi tohle léto moc radosti neudělalo. Kukátko vždycky tak trochu předběhne období, které nese ve svém čtvrtletním podtitulu. Ale letos se zdá, že podzim naše podzimní Kukátko jaksi přechytračil a mocně mu nadběhl, neboť vše je v tomto roce jaksi mimo zaběhlý čas, takže ani ony proslulé „psí dny“, tedy dies caniculares, zvané tak podle na obloze zářícího Siria, Psí hvězdy, a většinou plné slunce a tepla, se letos jaksi nedostavily, vyhnány šokovou terapií typu ode zdi ke zdi s převahou vytrvalých proudů vody z nebes. Vlhko jako v tropech, až včelám plesniví pláсты v úlech a bylinky na zimní čaji ani v průvanu nějak neschnou ... Všechno je celé jaksi na hlavu: ve staré Anglii řádila lůza a hořely vyrabované domy, v Berlíně hořela auta ... Nechce se nám tu na rozdíl od minulých čísel v této všeobecné frustraci pochmurnou depresi ještě zvyšovat a popisovat naši společenskou situaci a psát o tom, že správa našich věcí veřejných je nějak ve psí, že ti, co by měli vládnout, dávno nevládnou (ač si to naivně možná myslí či o tom neustále a horlivě mluví), zatímco už léta v České republice vládnou a naše věci veřejné ku svému prospěchu spravují úplně jiní lidé než ti, které jsme ve hře zvané volby před více než rokem plni bláhových nadějí zvolili. Nebudeme tedy psát o tom, jak průměrný náčiček (kulantně zvaný „extrémista“) s bohužel dobře krytými zády z míst nejvyšších co protekční a vysoký státní úředník dělá nám všem ostudu myšlenkami, slovy i skutky i svým dovolenkovým pošáctvím a dokáže u vědomí vlivu svých protektorů pozurázet ctihodného a v civilizovaném světě respek-

tovaného dojena české politiky beze studu a bez rázného bouchnutí do stolu těch, co by do stolu bouchnouti měli. Nebudeme tedy psát o tom, jak je absurdní, že tím drží v šachu celou vládu a věříme, že se snad po naší uzávěrce najde někdo, kdo do toho stolu opravdu rázně praští ... Nebudeme psát o tom, že už se zase „perou“, protože už nás to nebaví a nedáme se nadále do jejich dětinských a hmotářských hříček zatahovat. Nebudeme proto klást onu symptomatickou otázku: pro Boha, kde to jsme? Protože by to stejně nemělo smysl. Obraťme raději pozornost k něčemu radostnějšímu a podstatnějšímu, tedy k podzimnímu Kukátku. Protože jsme pro Vás, vážení čtenáři, připravili solidní porci zajímavého čtení. Jestliže jste dočetli až sem, máte logicky podzimní číslo před sebou. Na co se tedy můžete těšit? Úvodem si připomínáme 85. narozeniny našeho váženého spoluobčana a spisovatele Ludvíka Vaculíka. Vybrali jsme pro tuto příležitost jeden z jeho textů a za Vás všechny si mu dovolujeme popřát dobré zdraví a ještě lepší nápady do let dalších. Stručně se také vrátíme k tématu chodníku, u novostaveb v centru, k němuž se vázala řada Vašich dotazů. Zastavíme se také na chvíli nad tím, jak se (ne)zdravíme. Rodinné centrum Fabiánek Vás pozve na své podzimní akce a třebašší a liteňští včelaři na již 8. ročník populárního *Medového odpoledne*. V rubrice *O zdraví* najdete volně pokračování textu z minulého čísla, dnes o tricích a pastích výživových poradců a o zaručených receptech na hubnutí. Přineseme také informace o očkování proti klíšťové encefalitidě. V historické rubrice se vrátíme k dramatickým událostem na našem nádraží na samém konci války. V rubrice *Osobnosti* vzpomeneme na výtvarníka Z. Seydla. V kulturní rubrice najdete výhled na to, co Vám dramaturgie nabízí pro dobu podzimní a navíc také informace o nové galerii, která vznikla v Dobřichovicích, o symposiu *Cesta mramoru* i o letní části festivalu *Musica viva*. Stranou nezůstane ani sport, budete

si moci přečíst o skvělém úspěchu dobřichovických fotbalistů a o vyhlídkách bojovníků a bojovnic pod volejbalovou sítí i o tom, jak si vedli naši orientační běžci. Doufáme, že se Vám podzimní Kukátko bude líbit a že Vám přinese užitečné informace. Jako obvykle Vám tedy přejeme klidné podzimní dny a hezké chvíle s Kukátkem.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, můžete je posílat již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude s koncem roku zrušena, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavována nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. **Přijímáme nejraději formáty „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykořisťované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s.** Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

P.S.: Jen jsme dopsali úvodní povzdech nad podivností letošního počasí, všechno je (možná, jeden fakt neví ...) jinak ... Naplní-li se předpovědi počasí, je dost možné, že jsme se po uzávěrce tohoto Kukátka přeci jen trochu zahřáli ...

Podzimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Obsah/tiráž	7
Aktuality	8
Z našeho života	9
Spolky	10
Školy	13
O zdraví	17
Z historie	21
Osobnosti	25
Kultura	27
Sport	34

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2011. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2011. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Žůrkovi studio, sochař Ivan Jilemnický při tvorbě díla Krásná je modrá obloha

CHODNÍK V ULICI 5. KVĚTNA

Anabáze s nedodělaným chodníkem kolem nového bytového domu Berounka (čp. 15 a 348 v ulici 5. května) skončila, tak by skoro bylo lepší se k tomu nevracet. Řada dotazů, které jsem však v té době obdržel, mě nutí k opaku.

Firma PORR skončila v lednu letošního roku stavební práce na domě a zbývalo jí odstranit vady a nedodělky. Jedním z těchto nedodělků bylo právě dokončení chodníku. Předtím, 13. prosince 2010, byla uzavřena dohoda mezi městem Dobříchovice a společností DOB-Invest a současně mezi DOB-Investem a společností PORR, v níž si město vyhradilo, že oprava resp. dokončení chodníku nebude prováděna v zimních měsících ale až v dubnu 2011. Prosincová dohoda současně potvrzovala, že půjde o vrácení rozebraného chodníku do původního stavu tak, jak to bylo uvedeno v podmínkách stavebního povolení. Až následně přišel sice logicky správný, ale opožděný a smlouvou nepodložený požadavek města, aby projektant rekonstrukce ulice 5. května navrhl konečné řešení chodníku kolem domu, když nový dům je odlišný od původní stavby. Nějakou dobu zabrala jednání mezi městem, DOB-Investem a PORRem, než bylo dohodnuto, že arch. Lisecová z kanceláře arch. Kouckého a Ing. Špilar zpracují projekt obnovy chodníku, který by všichni zúčastnění akceptovali. Projekt obdržela firma PORR 5. května 2011, ale nesouhlasila s ním. Následovala jednání mezi zúčastněnými o tom, jaké nakonec bude skutečné provedení. V té době již na opravě chodníku pracovalo několik řemeslníků subdodavatelské firmy, která byla povinná z původní smlouvy pro PORR provést opravu chodníku. Tato firma však již měla informace,

že se bude jednat o jiný rozsah prací, než měla v původně uzavřené smlouvě. Než PORR se svým subdodavatelem uzavřel novou smlouvu, uběhl další čas. Tím oprávněně vznikl dojem, že se na chodníku pracuje - nepracuje. Subdodavatel trochu pracoval a současně vyčkával na změnu své smlouvy. Tu však s ním mohl PORR uzavřít až po dohodnutí podoby, v níž město chodník po dokončení převezme. Pro dobřichovickou veřejnost bylo nepříjemné, že chodník nešlo plnohodnotně používat a práce na něm se ostudně natahovaly. Až v červnu po uzavření smluv se rychlost prací zvýšila a před koncem června byl chodník konečně ukližen a plně otevřen. Prodlení prací bylo nepříjemné, ale snad již žádné další komplikace uživatele chodníku nečekají.

Samostatnou epizodou, která na opožděné dokončení chodníku měla také svůj vliv, byla přeložka kabelového vedení ČEZu. V původním domě čp. 15 byla rozvodná elektrická skříň, kterou bylo nutné provizorně přemístit před staveniště a po dokončení stavby opět vrátit do definitivního místa v předmětném domě. ČEZ však této přeložky využil k dalšímu okruhování své sítě. Rozkopání Palackého ulice a propojení do trafostanice na parkovišti vedle Jednoty tak bylo sice vyvoláno stavbou domu, ale nemělo přímou souvislost. Bylo to využití této příležitosti ČEZem k zajištění budoucí vyšší bezpečnosti dodávek elektřiny. Vzhledem k rozsahu přeložky prováděné ČEZem měla tato akce samostatné stavební povolení pro ČEZ a přeložka, která měla být hotová již v roce 2010, byla ČEZem realizována až na jaře 2011.

Daniel Havlík

JAK SE (NE)ZDRAVÍME

Pozdrav, jak jsem se dočetl ve *Slovníku spisovné češtiny* z roku 1978, je společenský projev úcty, který je obvykle vyjádřen gestem nebo formulí. S touto „definicí“ si dovoluji mírně nesouhlasit. Za první republiky některé formule úcty vskutku vyjadřovaly – ve starších českých filmech s Oldřichem Novým se to pozdravem *Má úcta*, doprovazeným více či méně hlubokou úklonou, jen hemží; a pokud do rámě zdraveného příslušníka vyšších kruhů byla zavěšena dáma, úcta bývala vyjadřována slovy *Ruku líbám, milostivá paní*, doplněnými dotekem rtů příslušné dámské partie. Od oněch dob však uplynulo několik desítek let a časy se změnily – vyšší kruhy se nám ztenčily a zmíněný způsob zdravení se v našich krajích stal přežitkem, svého času buržoazním.

Podobně z běžného života dnes už téměř vymizel pozdrav *Pozdrav pán Bůh* nebo *Pochválen buď Pán Ježíš Kristus* s následnou odpovědí *Až na věky*. O tom, jak hojně byl tento pozdrav používán, svědčí některé starší romány z venkovského prostředí – dost dobře si nedovedu představit, že bych tenkrát pantátu Bezouška pozdravil jinak. Toto křesťanské pozdravení sice vyjadřuje úctu Stvořiteli nebe i země a jeho Synovi, ale úctu k osobnosti zdraveného tak trochu pomíjí; proč by ji také mělo nepomíjet, když zdravený – na rozdíl od bytostí nebeských – je osoba pomíjivá?! Když jsem před dávnými léty chodil do primy a sekundy, zdravili jsme tak pana katechetu, který nás měl na náboženství, a jeden čas jsem tak zdravil i místního pana faráře. Přiznávám se ale, že mi tento pozdrav vždycky připadal poněkud vznešený a taky že se do všedního dne příliš nehodí.

O rozvoj techniky zdravení se svého času významnou měrou zasloužili státníci sociali-

stického tábora. Nevím, jak se zdravili v soukromí, ale pokud se setkali za přítomnosti televizních kamer a filmových štábů, bylo se na co dívat: Objetí dojatých státníků symbolizovalo nerozbornou jednotu na bázi marxismu-leninismu, vzájemné pocely vyjadřovaly horoucí lásku k idejím proletářského internacionalismu a hluboký pohled z očí do očí neméně hlubokou oddanost věci socialismu a míru. Výhodou tohoto způsobu zdravení bylo, že se obešlo beze slov – pro některé představitel byl souvislý mluvený projev kamenem úrazu. Státníci se ovšem nezdravili jen mezi sebou, ale čas od času zdravili i shromážděný lid. A protože se objímat a líbat se s jednotlivými účastníky manifestace jášajícími pod tribunou dost dobře nešlo, spokojili se kynutím.

Beze slov se také zdraví vojáci, ale rázné přiložení pravé ruky k pokrývce hlavy nebo – je-li tato bez pokrývky – rázné pootočení hlavy směrem ke zdravenému, jim to plně vynahrazuje. Mám však dojem (podložený svého času povinným pobytem ve svazku armády), že tímto pozdravem někteří prostí vojíní úctu k vyšším šaržím nevyjadřovali – jednak kvůli tomu, že k nim žádnou úctu neměli, jednak proto, že vůbec nevěděli, co to je; o úctě vyšších šarží k podřízenému mužstvu raději pomlčím. Výjimkou z tohoto způsobu zdravení jsou vojenské přehlídky, kdy velitelé jdoucí v čele šiků zdraví tasenou šaví.

Od víceméně výjimečných případů přejdeme k situacím běžnějším, v nichž pozdrav sice může být také projevem úcty, ale převážně jde o vyjádření zdvořilosti, případně o spontánní projev upřímné radosti při neočekávaném setkání s někým, koho máme rádi a s kým jsme se už dlouho neviděli. Pozdravem většinou sdělujeme zdravenému,

že nám není lhostejný, že jsme rádi, že jsme ho potkali a že mu tím pádem můžeme (v závislosti na hodině setkání) popřát dobré jitro, dobrý den, dobrý večer nebo dobrou noc; nejsme-li si jisti, jaká denní či noční doba právě je, můžeme pozdravit neutrálně slovy *Stálé zdraví* nebo *Buďte zdrav.* Nejde-li o setkání, ale o rozloučení, je zvykem zdvořile předstírat, že se těšíme na shledání, pokud možno brzké. Pozdravení také závisí na profesi vzájemně se zdravících a na tom, jaké organizace nebo spolku jsou členy: havíři se zdraví *Zdarbüh*, sokolové *Nazdar*, myslivci *Lovu zdar*, matematici (viz můj článek v jarním Kukátku) se pozdravují slovem *Ábéró*, patamatematici úderným zvoláním *Patamata-na-to-tata*, příslušníci některých sekt používají pozdrav *Slunce v duši*. Mezi dobrými přáteli, kamarády, mládeží a vodáky je nejrozšířenějším pozdravem *Ahoj* a od doby italských neorealistických filmů s Ginou Lollobrigidou také *Čau*, případně *Čau, čau*; pozdrav *Uhuru-kwacha*, oblíbený u do-

morodců žijících v amazónských pralesech, do našich krajů dosud nepronikl.

„Pozdravit je slušnost a odpovědět povinnost, mladší zdraví staršího jako první a v tomtéž pořadí zdraví i pán dámu“, říkávala má babička, kteréhožto poučení, jak často pozoruji, se mnohým lidem od jejich babiček nedostalo. Jdou kolem (ty lidi, ne babičky), jsou evidentně o pár desítek let mladší než já, znají mě a ani je nenapadne, že by mohli kmeta pozdravit. Při této příležitosti bych se rád omluvil paním a dívkám, které já sám někdy jako první nepozdravím – je to tím, že okolí občas příliš nevnímám nebo že už jsem zapomněl, že se s dotyčnou známe.

Závěrem vyzývám všechny babičky, aby svým vnoučatům, která se to nedozvěděla od svých rodičů, vysvětlily, že by toho pána odnaproti a tu paní odvedle, když je denně potkávají, měla zdravit; toho pána i tu paní to určitě potěší.

HgS

RODINNÉ CENTRUM FABIÁNEK pro děti, rodiče i seniory

V podzimním Kukátku bychom vás rádi seznámili s tím, co v nadcházejícím školním roce chystá dobřichovické rodinné centrum pro děti i pro dospělé.

Začneme pozvánkou na oslavu 2. narozenin, na kterou zveme jak děti, tak jejich rodiče a prarodiče. Přijďte tedy v sobotu **17. září od 15 hodin** na zahradu ZUŠ v Lomené ulici. Letos budou tématem narozeninové oslavy zvířátka – budete si moci prohlédnout ježečky ze záchranné stanice, potisknout si tričko nebo zástěrku razítky s motivy zvířátek (prosíme, **doneste si vlastní oblečení k po-**

tisku, nejlépe bavlněné) nebo se vydovádt na stanovištích se zábavnými úkoly. Hlavně se ale můžete těšit na pohádku *Tři prasátka divadla Damm*. Pro maminky (i pro tatínky) Fabiánek opět vyhláší **soutěž o nejlepší koláč**. Upečte tedy svůj osvědčený moučník a přineste jej na ochutnávku, nejlépe nakrájený na malé kousky. Na autora nejlepšího koláče čeká pěkná knižní cena. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován ježčí záchranné stanici. Děkujeme městu Dobřichovice za finanční podporu, díky níž můžeme oslavu uspořádat.

Pravidelné kroužky pro děti začnou v RC Fabiánek v týdnu od 19. září. Budou se konat opět v herně v 1. patře ZUŠ:

- **Pondělí 9.30 – 10.30 Hrátky s batolátky** (8 měsíců – 1,5 roku) - hodina plná říkad, písniček a básniček, cvičení a hraní, ale hlavně prvních kontaktů s kamarády
- **Pondělí 10.30 – 11.30 Jak se dělá ...** (od 2,5 let) - kroužek pro všechny zvědavé děti cca od věku 2,5 roku, které rády objevují svět. Budeme si povídat, hrát a vyrábět, každou hodinu věnujeme zvláštnímu tématu (např. podzim, rodokmen, dům, oblečení, nemoci ...)
- **Úterý 10.00 – 11.00 Hrátky a tvoření** (1,5 – 2,5 roku) - jak název napovídá, v tomto kroužku si hrajeme, cvičíme, zpíváme, tancujeme a pokaždé něco pěkného vytvoříme

Věková hranice je jen orientační, přijďte se na kroužek podívat a uvidíte, kde se vám bude nejvíce líbit ... Více o programu najdete na www.rcfabianek.estranky.cz.

Pro dospělé opět otevřeme kurzy angličtiny, nově pak zahájíme i kurzy francouzského jazyka. Zápis do obou kursů se koná v pátek 16. 9. od 9 do 11 hod., příp. kontaktujte již nyní lektorky; kursovne činí 100 Kč za hodinu (úhrada za pololetí), je možno zajistit hlídání dětí (50 Kč/hod.).

Angličtina

- čtvrtek 9:00 mírně pokročilí
10:25 falešní začátečníci
- pátek 9:00 středně pokročilí
10:25 velmi pokročilí

(Vyučuje Kristina Millerová
607 689 777, kristina@dobnet.cz.)

Francouzština

- středa 9:00 začátečníci
10:20 konverzace mírně pokročilí

(Vyučuje Pavla Langová
774 533 777, langova.pavla@gmail.com.)

Díky velkému zájmu ze strany seniorů opět připravujeme kurs **S Fabiánkem na síti aneb počítač pro seniory pro začátečníky**. V době uzávěrky Kukátka ještě nemáme potvrzený termín, ale pravděpodobně budou hodiny probíhat **ve středu od 18 do 19 hodin** v ZŠ u mostu, první hodina se koná **21. září**. Studenti se během 10 hodin (za 500 Kč) seznámí se základními funkcemi počítače, naučí se pracovat s myší, ukládat výsledky své práce do systému složek, napsat text ve Wordu a jednoduše ho upravit, používat Internet a e-mailovou schránku a mnoho dalšího dle zájmu a potřeby účastníků. Hlásit se můžete na rcfabianek@seznam.cz nebo na čísle 725 890 504.

Narazíte-li při práci s počítačem na nějaký problém, můžete ho přijít vyřešit do naší **počítačové poradny**. Jednou týdně vám bude v dobřichovické knihovně k dispozici lektor, který vám rád pomůže a poradí. Individuální 15ti minutovou konzultaci (40 Kč) si můžete objednat na 725 890 504, termín bude znám začátkem září.

Je smutnou pravdou, že s přibývajícím věkem nám odchází paměť. Pokud se ale nechcete smířit s tím, aby se vaše paměť zhoršovala, přihlaste se do **kursu trénování paměti**. Kurs v rozsahu 10 hodinových lekcí za 500 Kč bude zahájen v druhé polovině září a povede jej zkušená lektorka trénování paměti paní Danuše Štaflová. V době uzávěrky ještě neznáme přesný termín, ale pravděpodobně se budou lekce konat v úterý v odpoledních hodinách v dobřichovické knihovně.

Více informací o aktivitách RC Fabiánek najdete na www.rcfabianek.estranky.cz nebo nám zavolejte na tel. 725 890 504. Těšíme se na všechny známé i nové návštěvníky!

Libuše Stupavská

pozvánka na

8. MEDOVÉ ODPOLEDNE

V sobotu 17. září se uskuteční ve Společenském domě v Zadní Třebani již 8. ročník *Medového odpoledne*. Stalo se již oblíbenou tradicí, že se tato akce netýká pouze včelaření. Návštěvníci zde mohou nahlédnout do celé řady lidských aktivit a činností. Přesto bez odborné včelařské přednášky je toto odpolední setkání nejen včelařů nemyslitelné. V letošním roce přijal ochotně pozvání pořadatelů minulý předseda Českého svazu včelařů přítel Mgr. Luděk Sojka. Svoji přednášku zaměří především na činnost ČSV, zejména na mezinárodním poli, v období posledních sedmi roků a v budoucnu. Umožní tak posluchačům nahlédnout do nitra svazové činnosti a v diskusi zajistí objasnění i řadu zvědavých dotazů. Ani letos nebude *Medové odpoledne* ochuzeno o účast přítele Ludvíka Čierťaského, který je nejen dalším přednášejícím odborníkem, ale odpolední atmosféru provoní svými svíčkami ze včelího vosku a dobrou náladu umocní jedinečným medovým burčákem. Včelaření bude ještě doplněno včelařským koutkem, kde se hlavně nevčelaři mohou seznámit se základními včelařskými pomůckami a podívat se na živé včely ve skleněném úlku. Součástí programu bude opět kvíz se včelařskou tematikou a výherci budou odměněni dary od včelařů z pořádající ZO ČSV Liteň. Na samý úvod sobotního odpoledne je tra-

dičně připravované jedinečné vystoupení *Českých kontrafagotistů*. A protože se jedná o osmý ročník, bude jich osm. Rozhodně nejde o žádný vytríbený umělecký zážitek, ale něco podobného nelze vidět ani slyšet nikde jinde ve světě. Umělecké ambice si naopak klade vystoupení dechového oktetu *Harmonia Mozartiana Pragensis* s klasickým programem na samotném závěru.

A co ještě bude k vidění, slyšení a ke zvidání? Občanské sdružení *Svatojanská společnost* bude připraveno zodpovědět veškeré informace o nedalekém Svatém Janu pod Skalou. O historii, kdysi velice známé loděnické vinici (letos uplyne 140 let od jejího založení), ale i o vinařství v Čechách, budou moci návštěvníci hovořit s M. Richterem. Na své si přijdou např. i vyznavači esoterie, historie, cestování, ale i vaření piva v domácích podmínkách. Letos prvně si budou moci přichodit vyzkoušet zdobení medových perníčků a již tradičně budou moci ochutnat několik druhů medoviny.

Medové odpoledne je pořádáno s cílem poznávat nové věci, ne poučovat. Proto je také navštěvují převážně lidé zvědaví, ochotní komunikovat a chtějící se příjemně pobavit. Začátek je plánován na 13:15 a společenský dům se nachází cca 4 min. od frekventované železniční trati Praha – Beroun.

Luboš Fait

výběr dětí DO MŠ V DOBŘICHOVICÍCH

Dobřichovická mateřská školka, oblíbená u dětí i u rodičů a pověstná pro kvalitu předškolní výuky nejen v obci, nýbrž i v širokém okolí, je opět tématem mnohých debat spoluobčanů. Je to logické. Blíží se začátek školního roku, proběhlo přijímací řízení. A zájem je stále vyšší, než může kapacita školky zvládnout. A velice sofistikovaná kritéria přijímání jsou tedy znovu a znovu předmětem diskusí i kritiky. Což je ostatně jen dobře, situace se mění a nic není na věky ... Pryč jsou holt doby, kdy pro přijetí dětí do školky musel tatínek odpracovat nějakých 100 brigádnických hodin na její stavbě, což si asi mnozí ze čtenářů ještě „na vlastní ruce“ pamatují ... Protože se jedná o věc po výtce veřejnou, dovolili jsme si zprostředkovat na stránkách Kukátka malou debatu zainteresovaných, již inicioval článek, který otiskujeme níže. Požádali jsme tedy pro začátek o stanovisko také starostu Dobřichovic Ing. M. Pánka a paní ředitelku školky Moniku Víškovou. Pokud by někdo z čtenářů Kukátka cítil, že může k tématu také cosi podstatného a přínosného dodat, jeho názor rádi uveřejníme.

Po prázdninové pohodě čeká většinu dětí nástup do škol a školek. Pro některé děti už to není nic nového, pro jiné to bude slavnostní událost, protože tam půjdou poprvé. Do dobřichovické mateřské školy nastupuje 40 nových dětí, mohou se těšit na zajímavý program. Další 31 dětí, které rodiče rovněž na jaře přihlásili do školky, tam bohužel nastoupit nemůže – a to nemluvíme o dalších, jejichž nepřijetí bylo rodičům už dopředu natolik zřejmé, že se o jejich zápis ani nepokusili.

Protože kapacita mateřské školy dávno nestačí, nezbylo než navrhnout způsob, jaké děti do školky přijmout a jaké ne. Současná praxe je taková, že kritéria výběru navrhuje ředitelka školky a předkládá je ke schválení zřizovateli, v našem případě městu Dobřichovice. Kritéria se přitom v jednotlivých školkách liší, školský zákon ani jiný právní předpis je výslovně neupravuje. Ta dobřichovická jsou zveřejněna na internetových stránkách mateřské školy: www.msdobrichovice.ic.cz. Zde

se zájemci dozvědí pravidla, na jejichž základě dojde ke stanovení pořadí dětí přihlášených do školky.

O jaká pravidla se jedná? V podstatě jde pouze o 5 základních ukazatelů: věk dítěte, trvalý pobyt rodičů a dítěte, délku docházky (celodenní či jinou), existenci mladšího sourozence a zaměstnanost rodičů. Počítačový program seřadí děti podle kombinace těchto kritérií do 26 skupin. Reálnou šanci na přijetí mají v podstatě jen děti z prvních 7 - 8 skupin. Vypadá to docela jasně, ale celý proces tak bez problémů není. Vhodnost a opodstatněnost některých kritérií je sporná, jiná se zase zdají být logická a nezbytná. Pojďme se nad tím trochu zamyslet. Školka musí ze zákona přijmout děti, kterým je nejpozději 31. srpna 5 let. Děti s trvalým pobytem v Dobřichovicích starší pěti let jsou tedy přijaty přednostně, pokud je alespoň jeden rodič přihlášen k trvalému pobytu v Dobřichovicích. U všech ostatních je pro přijetí prakticky nezbytné, aby dítě i oba rodiče byli hlášeni v Dobřichovicích (nesplní-li to, nedostanou se do vyšší než 15. skupiny). Posuzování trvalého pobytu dítěte je kritériem logickým, naopak nutnost trvalého pobytu rodičů se zdá být nadbytečná. Z hlediska správy města je to možná obhajitelné, z hlediska potřeb dítěte však nikoliv. Dítě nemůže za to, že např. jeho otec či matka ve městě nemá trvalý pobyt, a nemělo by za to být sankcionováno. Navíc není zřejmé, jak se situace řeší, pokud dítě vychovává třeba babička, rodiče se rozvádějí apod.

Dále je posuzováno, zda rodič žádá o celodenní docházku, nebo o částečnou. V případě nezájmu o celodenní docházku víceméně rozhodne o nepřijetí dítěte, neboť to se nemůže dostat do vyšší než 9. skupiny. Tento systém nahrává tomu, aby rodiče nepřiznávali zájem o kratší docházku, a zneumožňuje to např. sdílení místa ve školce či zřízení třídy jen pro dopolední docházku. Při

vysokém počtu dětí na jednu učitelku (25 dětí), jde o běžnou, tiše tolerovanou praxi: mnozí rodiče, kteří své ratolesti přihlásili k celodenní docházce, si je nakonec stejně odvádějí hned po obědě.

Posledním kritériem, které může ovlivnit přijetí či nepřijetí dítěte, je kombinace tří ukazatelů: věku dítěte, existence mladšího sourozence, pokud na něj rodič pobírá rodičovský příspěvek, a zaměstnanosti rodičů. Ani tato na první pohled jasná hlediska ale nejsou bez problémů. Za prvé dochází k ostrému dělení dětí na čtyřleté a tříleté k určitému datu, nehledě k jejich individuálním psychologickým, sociálním a kognitivním schopnostem. Děti narozené na podzim jsou tak vždy znevýhodněny, nikoliv však pouze posunutím v konkrétní skupině, ale zpravidla výrazným propadem na konec seznamu. Je možné, že takové dítě uspěje dříve při zápisu do školy, než bude přijato do mateřské školy. Situaci může vyřešit nastavení kritéria tak, aby byl věk dětí posuzován kontinuálně a současně získal v celém hodnocení větší váhu.

Jako zcela nelogické se zdá být posuzování existence (respektive neexistence) mladšího sourozence, na kterého rodič pobírá rodičovský příspěvek. Mladší sourozenec je důvodem k tomu, že starší dítě má výrazně sníženou šanci na přijetí do školky. Zřejmě se vychází z předpokladu, že rodič na rodičovské dovolené se o dítě může postarat. Ve skutečnosti má rodič mnohdy na dítě méně času a individuální potřeba předškolního vzdělávání může být daleko vyšší. Pobírání rodičovského příspěvku na mladšího sourozence nadto vůbec neznamená, že rodič nepracuje.

Při posuzování zaměstnanosti rodičů se školka ocitá na tenkém ledě. Pokud pomine, že se jedná o kritérium nastavené pro potřeby rodičů, nikoliv pro zajištění zájmu dítěte, je ověřování údajů o potenciálním zaměstnání rodičů pro školku prak-

ticky nemožné. Na pravdomluvnost rodičů v tomto případě nelze příliš spoléhat. Sehnat podpis či razítko potenciálního zaměstnavatele opravdu není složité. Navíc i kdyby rodič uvedl skutečný záměr pracovat, situace o půl roku později může být prostě úplně jiná.

Je jisté, že předem stanovená, promyšlená a logická kritéria pro výběr dětí do školky jsou přínosem, nicméně ředitelka by se měla na základě zkušenosti s předchozími lety zamyslet nad jejich stávající podobou a přehodnotit je. Možná by to přispělo ke stanovení pořadí spravedlivějším způsobem. Bohužel každý způsob výběru povede k neuspokojení některých dětí, které by školku rády navštěvovaly.

S nedostatkem míst ve školkách se poslední dobou potýká mnoho obcí, zejména v okolí Prahy. Navyšování kapacity není snadnou, ani rychlou záležitostí, a proto i ředitelé jiných školek musí z množství přihlášených dětí vybírat. Mnozí rodiče vnímají některé způsoby výběru jako neopodstatněné a diskriminační a se stížnostmi se obracejí na ombudsmana. V reakci na to ombudsman zveřejnil dokument, kde se vyjadřuje k nejčastěji používaným kritériím výběru a navrhuje, jak by kritéria mohla vypadat (*viz www.ochrance.cz*; dokument z prosince 2010 s názvem „Doporučení veřejného ochránce práv k naplňování práva na rovné zacházení v přístupu k předškolnímu vzdělávání“). Vycházel přitom z ohledu na hlavní účel mateřských škol, jímž je předškolní vzdělávání, nikoli hlídání dětí. Za nejdůležitější proto považuje taková kritéria, která jsou vázána přímo na dítě a ne na jeho rodiče.

Ombudsman rozděluje posuzovaná kritéria do 6 skupin. Jako možné kritérium hodnotí věk dítěte. Starší děti mohou být zvýhodněny, jelikož se předpokládá, že potřeba vzdělávání se vzrůstajícím věkem roste. Na druhou stranu upozorňuje na to, že uplatněním tohoto kritéria nesmí docházet k vylou-

čení určité skupiny dětí, například tříletých. Aby se tomu zamezilo, navrhuje uplatňovat kvóty v rámci jednotlivých ročníků. Kritéria zdravotní způsobilosti či doporučení od pediatra, která se ve zdejším školce nepoužívají, považuje za neurčitá, a proto je nedoporučuje používat. Ombudsman považuje dále za nepřipustné zvýhodňování dětí na základě pracovního nebo sociálního postavení rodičů (např. zvýhodnění rodičů zaměstnaných ve školství, ve správě obce atd.). Zaměstnanost rodičů není rovněž považována za legitimní kritérium přijetí, protože nesouvisí se vzděláváním. Dítě by nemělo být znevýhodňováno kvůli nezaměstnanosti rodičů, kterou nemůže ovlivnit. Požadavek trvalého pobytu je jako zvýhodňující v případě dítěte považován za legitimní (s výjimkou cizinců, u kterých postačuje nahlášené místo pobytu na území obce). Ombudsman naopak hodnotí jako nevhodné posuzování trvalého bydliště rodičů, jelikož se netýká přímo dítěte. Jako poslední posuzuje kritéria související se sourozencem dítěte. Znevýhodnění dětí, jejichž rodiče jsou na mateřské nebo rodičovské dovolené s dalším dítětem považuje přímo za diskriminační. Přednostní přijetí sourozence již přijatého dítěte je naopak považováno za možné, protože přítomnost sourozence může mít na přijatí dítě pozitivní vliv.

Ombudsman se vyjádřil i k tomu, kdo má právo kritéria pro přijetí stanovit. Na základě právních rozborů doložil, že o přijímání dětí do mateřské školy rozhoduje výlučně ředitel, který je za toto rozhodnutí také zodpovědný (i z hlediska případné diskriminace). Z tohoto důvodu uvádí, že je nepřipustné, aby orgány obce vydávaly byt jen doporučující kritéria. Tato kompetence by měla být plně v rukou ředitele.

Z výše uvedeného vyplývá, že některá kritéria, která v současnosti dobřichovická školka používá, se nejeví jako nejvhodnější, lze je dokonce považovat za diskriminační.

Také dosavadní zkušenosti ukazují, že by bylo vhodné kritéria upravit a zjednodušit. Mělo by v nich patrně zůstat posuzování věku a trvalého pobytu dítěte, další možná hlediska jsou na zvážení.

Ideálním řešením problému by samozřejmě bylo, aby žádné děti nemusely být odmítány. Pokud však kapacita školky nestačí, je stanovení jasných a zveřejněných přijímacích kritérií velmi přínosné. Jiný postup by nebyl transparentní a mohl by vést ke zpochybnování stanoveného pořadí a nevraživosti mezi rodiči. Rušit kritéria by bylo krokem zpět, na druhou stranu by bylo vhodné stávající kritéria znovu posoudit a věcně změnit. Alespoň do té doby, než bude kapacita školky navýšena.

Olga Nešporová a Zdeňka Klimková

ODPOVĚĎ P. STAROSTY K NÁMITKÁM O. NEŠPOROVÉ A Z. KLIMKOVÉ KE KRITÉRIÍM PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Přijímání dětí do mateřské školy je vždy pečlivě sledovaný jev. Současná kritéria nejsou žádné dogma a je možno je samozřejmě bez problémů změnit. Pojdme se ale trochu podívat na celou věc z jiného úhlu.

Kapacita školky

Kapacita dobřichovické školky je cca 100 dětí. Jsou to 4 třídy po 25 dětech. Do minulých Informačních listů napsaly paní Nešporová a paní Klimková také článek o školce a potřebě rozšíření kapacity školky. Podle počtu nepřijatých dětí do MŠ za posledních 10 let je asi zřejmé, že jednu třídu by se ještě podařilo naplnit. Desetiletý průměr nepřijatých dětí je 27. Tímto problémem se bude zabývat zastupitelstvo. Samozřejmě s rozšířením souvisí i kapacita školní jídelny a další pro školky přísné hygienické předpisy, které mohou na první pohled jed-

noduché přístavění třídy značně zkomplikovat. Z hlediska důležitosti však považují za daleko důležitější a palčivější problém kapacitu školy. Tu je potřeba vyřešit jednoznačně přednostně. Nicméně se problému rozšíření MŠ bude zastupitelstvo věnovat, a pokud se ukáže, že přístavba je relativně jednoduše řešitelná, (je ovšem potřeba nechat zpracovat dokumentaci ke stavebnímu povolení) podáme žádost o dotaci. Podle předběžných předpokladů můžou být náklady kolem 6 mil. Kč.

Kritéria přijímání do MŠ

Olga Nešporová a Zdeňka Klimková uvádějí ve svém článku, že současná kritéria přijímání dětí do MŠ „nejsou nejvhodnější a lze je dokonce považovat za diskriminační“.

Shoda asi panuje všeobecně v tom, že nějaká kritéria přijímání do MŠ by měla být. Systém, kdy by o přijetí dětí rozhodoval starosta či ředitelka MŠ podle vlastního uvážení by, i kdyby bylo vše křišťálově čisté, budil dojem, že to bylo nějak protekční apod.

Jak vlastně vznikla tato kritéria? Před několika lety se v Informačním listě a v Kukátku objevil článek, že stávající kritéria přijímání dětí do školky jsou naprosto nevhodná a špatná. Město tehdy vyzvalo iniciátory tohoto článku, aby se aktivně účastnili procesu vytvoření nových kritérií. Vznikl tým složený se zástupců rodičů, ředitelky školky a zastupitelstva. Všichni členové tohoto týmu se na tvorbě nových kritérií podíleli a tato kritéria odsouhlasili.

Nyní jsme v podobné situaci. Navrhují řešit situaci podobně. Vytvořit tým, který kritéria znovu přehodnotí a upraví ke spokojenosti všech současných členů tohoto týmu. Nicméně je velmi pravděpodobné, že po několika letech se v Informačním listu a v Kukátku opět objeví článek o tom, že tato kritéria jsou špatná a je potřeba je změnit.

Michael Pánek

VYJÁDRĚNÍ ŘEDITELKY MŠ K ČLÁNKU PANÍ KLIMKOVÉ A NEŠPOROVÉ

Plně se shoduji s názorem pana starosty. Dokonce si troufám tvrdit, že kritéria je třeba měnit i v důsledku změny sociální politiky státu. Neustále totiž dochází k úpravám zákonů o výši a způsobu vyplácení sociálních dávek, peněžitém příspěvku v mateřství, možnosti či nemožnosti maminek na MD pracovat, atd. Rodiče pak musí unést, co stát odebral, a maminky jsou nuceny podílet se na finančním zabezpečení rodin. I to vysoce ovlivňuje potřebu rodičů umístit dítě do mateřské školy, která zajistí nejen co nejkvalitnější přípravu dítěte na vstup do školy základní, ale je i nejlevnější variantou předškolní výchovy. Někdo může namítat, že všude fungují i různé obdoby mateřských škol – soukromé školičky, kluby, centra atp. Školné v těchto zařízeních se však pohybuje v tisících, školné ve „státních“ školkách ve stokorunách. Mateřská škola je nenahraditelná instituce, která je svým programem, strukturou, a obsahem podobná škole základní. Slůvko

škola, které nese ve svém názvu, není náhodné. Je vhodné, aby děti věkem se blížící ke vstupu do ZŠ měly možnost do mateřské školy chodit. A čím dříve, tím lépe – samozřejmě. Naše mateřská škola má kvalifikované pedagogické pracovnice, velmi dobře propracovaný vzdělávací program a hodnocení české školní inspekce „Škola vhodná příkladu“ jsme letos získali již podruhé. O to víc mne mrzí, když musím každoročně při zápisu vysvětlovat rodičům, proč se právě jejich dítě do kapacity školy nevejde. Věřím, že se podaří vytvořit co nejlepší a nejjednodušší sestavu kritérií pro školní rok 2012/13. Budu se snažit respektovat názory druhých, jsem přístupná diskusi, ale je důležité si uvědomit, že dle § 34 zákona č. 561/2004 Sb. je za rozhodnutí o přijetí dítěte do MŠ zodpovědný pouze ředitel - následky s tím spojené tím pádem nese také on.

Na závěr mohu všem rodičům slíbit, že společně s ostatními zastupiteli budu podporovat možnost rozšíření MŠ o další třídu.

Monika Višková

JE LIBO RADY?

V minulém článku v Dobřichovickém Kukátku jsem psala o nebezpečích, která na nás mohou číhat v potravinách. Dnes se chci zmínit o jiném nebezpečí, které se skrývá v podobě nekvalitních výživových poradců a věcí, které nám nabízejí jak tito prodejci, tak i specializovaná centra na hubnutí, nebo dokonce lékárny!

Vystražit klienta

Jde-li o naše zdraví, často až strach nás donutí jednat. Člověk je pak často ochotný udělat cokoliv. Občas bývají na ulici

k vidění bezplatné akce, kde vám zjistí váš tělesný tuk. Po změření se dozvíte, že v lepším případě zemřete až za něko-

lik málo týdnů. Oni však nabízejí, že vás mohou zachránit ihned. Snad trochu přeháním, ale v podstatě vám sdělí, že vám hrozí rakovina, kardiovaskulární problémy, bolesti kloubů, velká únava ... Komu tohle vše však nehrozí? Každý pátý člověk zemře na rakovinu a kardiovaskulární problémy jsou nejčastějším viníkem úmrtí v České republice. Každého z nás občas něco bolí, někoho i klouby. A kdo se nikdy necítil k smrti unavený? Taková sdělení počítají právě s vašim strachem. Málokdo se chce umřít, máte toho přece před sebou ještě tolik ... Pro záchranu pak stačí jen sdělit číslo svého telefonu, o vaši spásu se prý postarají jedině oni. Váš zdevastovaný tělesný stav uhádli díky zázračnému tukoměru. Zajímavé je, že stejnou radu mají pro mladé i starší, hubené, plnoštíhlé i velmi korpulentní osoby. Nediskriminují nikoho – stejnou radu nezištně udělí bez rozdílu věku, váhy, pohlaví, barvy pleti a vyznání. Je totiž nutné jen a pouze získat klienta. Při první konzultaci vám

sdělí, že jste navíc šťastný výherce, který byl vybrán z jejich výzkumu. A tím jste získal slevu. To potěší, kdo by nechtěl ušetřit. Pak vás zahrnou spoustou informací, např. že spolupracují s lékaři z nejvyhlášenějších klinik. Tím jakoby odpadá riziko, že by snad něco dělali neodborně a špatně. Také se dozvíte, že produkty, které budete užívat, jsou vyrobeny pouze v zemi, jako je Švýcarsko, Japonsko či Švédsko. Je jasné, že naší důvěru by nezískal doplněk stravy z Albánie či z Malajsie. Vysvětlí vám, že potraviny, které jíte, nemohou nikdy plně zajistit dostatek vitamínů ani minerálů. Navíc kuřata, která máte tak rádi, nemají dostatek bílkovin, protože jsou nevhodně chovaná. Musíte proto pravidelně po delší čas užívat jejich proteinový prášek. Možná vám nabídnou i ječmen z Nového Zélandu, ovesné tyčinky z Grónska či vodu z arktických ledovců. Ještě lepší je voda ze Švýcarska obohacená vysokohorským kyslíkem! Stojí to sice nějaké „drobné“, ale projekt je určitě dotovaný Evropskou

unií, jinak by to bylo mnohem dražší. Věřte, že nepřeháním. Mám několik klientů, kteří prošli tímto procesem a odnesli si z něj většinou narušený a zpomalený metabolismus. Zakázali jim totiž téměř normálně jíst a stravu se snažili nahradit doplňky. Navíc tito „odborní poradci“ doporučují pít i velké objemy vody. To však může být dokonce životu nebezpečné! Vypijete-li najednou litry vody, oteče vám mozek, který je na výkyvy množství vody velmi citlivý. Takže rady typu - vypijte denně alespoň 5 litrů vody, je opravdu minimálně zářející. Opravdu si dejte pozor na podobné rady. Jejich zájmem není vaše zdraví, ale vaše peněženka.

Zázračné pilulky

Často zahlédnete inzerát o nejnovějším preparátu na hubnutí, se kterým můžete normálně jíst a přitom zhubnete. Takový „lék“ většinou propaguje nějaký oblíbený herec či zpěvačka. Navíc tento lék prodávají v lékárně, takže to přece nemůže být podvod! Jenže lékárna je obchod jako každý jiný. Ne všechny produkty, které v lékárně můžete koupit, podporují naše zdraví. Neexistuje žádný doplněk stravy, který by zahýbal výrazně vaší váhou a pomohl jí i následně udržet. Většina těchto preparátů jsou na bázi diuretik (mají odvodňující efekt), laxativ (mají projímavé účinky), často obsahují vlákninu (může zapříčinit pocit sytosti), nebo obsahují povzbuzující látky jako je kofein, guarana ... (ty mají za následek zvýšení tepové frekvence a tím i metabolismu). Zda je to však „zdravé“, je věc značně nejistá. Takové preparáty většinou obsahují i další účinné, méně účinné a nefunkční látky, kterým pak přikládají zázračné schopnosti. Kdyby existoval doplněk, po kterém natrvalo zhubnete, věřte, že by nepotřeboval žádnou propagaci. Užívali bychom jej všichni.

Nejvíce pro svou postavu, zdraví a zachování normální psychiky můžete udělat tím, že se budete stravovat pestře, ale přiměřeně svému věku a pohybové aktivitě. Bez pohybu nezhubnete a bez dobré psychické pohody se nebudete nikdy cítit dobře. Tohle nemůže nahradit žádná zázračná pilulka. Jídlo, pohyb a dobrá psychická kondice jdou se zdravím ruku v ruce. To vše můžeme ovlivnit především my sami! Pokud však budete žádat nějakou radu, pak se snažte oslovit opravdového odborníka. A ne šarlatána, kterému jde pouze o jeho finanční zisk.

K. Kolišová

O autorce článku: Mgr. Kateřina Kolišová vystudovala Masarykovu universitu v Brně. Pracuje jako výživová poradkyně v Praze v Centru komplexní péče Roseta a v Centru komplexní péče v Dobřichovicích. Jestliže chcete vědět více o správné výživě a regeneraci těla, budete chtít zhubnout, nebo naopak přibrat, navštivte stránky: www.roseta.cz a www.ckp-dobrichovice.cz.

KLÍŠŤOVÁ ENCEFALITIDA

aneb má očkování smysl?

Reklama je mocná čarodějka.

Holčička s parukou a nedětským pohledem temně kouká a straší ... není těžké se vylekat. A reagovat tak, jak si zadavatel reklamy přál. Reklamy pracující se strachem jsou ty z nejúčinnějších.

Nicméně zpátky do reality.

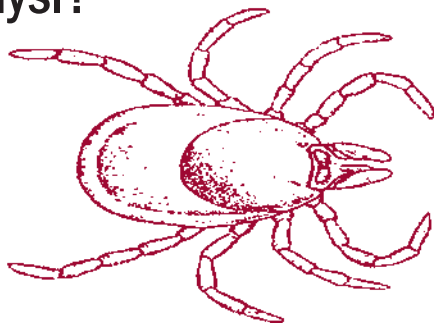
Letos jsou klíšťata mimořádně aktivní, a v našem Poberounči bohužel někdy i nakažena encefalitidou. Procento nakažených klíšťat se pohybuje již řadu let od jednoho do deseti procent.

Rezervoárem, jakýmsi „zásobníkem“ této nemoci, je lesní zvěř, klíště jí dovede ve svých útrebách přenést a může nakazit člověka při sání. Přitom nakažený ani nemusí zaznamenat, že měl klíště - nemoc mohou přenášet i tzv „nymfy“, malá, volným okem téměř neviditelná vývojová stadia klíštěte, předcházející stadiu dospělého jedince.

Jde o nemoc virovou.

U malých dětí může kontakt s ní proběhnout zcela bez příznaků, nebo probíhá pod obrazem běžného horečnatého onemocnění s bolestmi hlavy. Komplikovaný průběh, či následky se u dětí vyskytují jen vzácně. Naopak, čím vyšší je věk postiženého, tím je větší pravděpodobnost onemocnění, které proběhne závažněji, nejednou i s trvalými následky, ba i (výjimečně) fatálně.

Těžký zánět mozku, mozkových obalů, obrny nervů, nebo trvalé následné postižení pozorujeme častěji u seniorů. Čím vyšší věk, tím statisticky i vyšší riziko komplikací.

Paradoxně, tohle reklamy neříkají.

Možná proto, že se strachem se pracuje snáze a že rodiče podlehnou strachu o své děti společně ...

A proto - pokud se v rodině uvažuje o očkování, očkujte jako první své seniory, pro ně má očkování největší přínos. Očkování je vhodné pro seniory aktivní, často chodící do lesa, či trávicí čas na zahrádce.

V druhé řadě je velmi vhodné očkovat střední generaci. Zejména opět ty, kteří chodí často do lesa, mají zahradu blízko lesa, nebo mívají během léta přísátých několik, či několik desítek klíšťat.

A až nakonec zvažujeme očkování mladých lidí a dětí, u kterých je očkování dobré zvážit vysoce individuálně, vždy po poradě s pediatrem, který dítě zná. Pokud si sami nejsme jisti, zda má očkování u nás smysl, optimální je poradit se se svým registrujícím praktikem, který dovede zvážit všechno pro a proti a přispěje svou radou.

Očkování je možné zahájit celoročně, dřívější zvyk „očkujeme pouze v zimě“ již delší dobu neplatí.

MUDr. Věra Dudková
praktický lékař pro dospělé, Dobřichovice
www.praktikdobrichovice.cz

Pamětní kniha staničního úřadu v Dobřichovicích Z KRONIKY ŽELEZNIČNÍ z let 1929 – 1947

Pokračování Pamětní knihy železniční stanice v Dobřichovicích, z níž jsme výňatky začali publikovat v minulém čísle (zápisy Josefa Leibla, přednosta stanice a drážního inspektora).

V minulém čísle jsme uvedli, že 29. dubna byl vyřazen z provozu mokropeský železniční most a cestující chodili pěšky až do Dolních Mokropes. 4. května byla zastavena veškerá doprava v úseku Dobřichovice – Beroun. Provizorní oprava mostu, při níž pomáhal i celý pracovní vlak Němců z organizace Todt, trvala do 9. května. Veřejná doprava byla zahájena 11. května 1945, jezdily čtyři vlaky v obou směrech, další den po 7 soupravách a postupně se doprava normalizovala.

Květen 1945

2. května večer odjel ze stanice do Rakovníka maďarský vojenský transport, stojící zde již od 8. dubna a čítající 28 vozů naložených množstvím výzbroje a šesti bojeschopnými tanky i se střelivem, ovšem bez pohonných hmot. Staniční pracovníci počítali, že tu zůstane do konce války, a chtěli použít střelivo, pušky, kulometry a samopaly k případnému střetnutí s německými vojáky. Přednosta Josef Leibl, jeho syn Jaroslav, tehdy vysokoškolák, výhybkář František Červenka a pomocný zaměstnanec František Formánek podnikli noční výpravu k vozům a zmocnili se 13 pušek, 1 lehkého kulometu, 1 automatické pistole a značného množství střeliva. Ve stanici zůstaly 3 shofelé vagony, ve kterých po 5. květnu

našli těžký kulomet na vodní chlazení, který po důkladném pročištění a promazání byl schopen boje. Byl i s nábojovými pásy umístěn na střechu verandy přijímací budovy, odkud ovládal celé okolí.

Byla opatřena spousta munice, přednosta i za dne skrýval – aniž by si toho někdo povšiml - pod pláštěnkou zásobníky. Dvě dobrodružné akce mohly skončit tragicky. Poprvé přednostův syn Jaroslav vlezl do vagonu s puškami, právě když přicházely maďarské strážce. Naštěstí jeden ze strážců rozuměl trochu německy, přednosta s ním zapředl hovor a odvelel stráž až na konec vlaku k obytnému autu. Podruhé se v noci vypravili otec se synem a p. Formánkem uzemout vyhlédnutý kulomet. Podařilo se jim ho ukrást, ale při jeho pronášení do budovy uslyšeli Leiblové kroky strážce. Duchapřítomně ho složili na zem k plotu, a když je po chvíli stráž zastavila, prohlásil přednosta, že jsou na noční pochůzce kvůli bezpečnosti stanice. Pak dopravili kulomet do bezpečí. Situace na stanici byla groteskní. Po trati patrolovali němečtí četníci, česky rozumějící a hovořící Sudeťáci, kteří dávali pozor, aby jim nic ze služby neušlo. A přitom se v 1. poschodí v přednostově bytě čistily a mazaly zbraně, chystala se munice, poslouchal Londýn a Moskva a přemýšlelo se, jak si opatřit vlajky.

4. květen

V 17 hod. došel telefonický rozkaz provozního úřadu Praha 2, aby byly ihned odstraněny německé nápisy a zavedena česká úřední řeč. Příkaz vydal ing. Zbuzek, přednosta a vrchní technický rada, příkladný Čech a vlastenec. Všechny personál se s radostí podjal tohoto úkolu. Začali přelepovat, zabarvovat a škrábat každé německé slůvko ve stanici a to přímo před očima a k velkému úžasu německých četníků, kteří tu již od 26. dubna střežili trať před atentáty a bydleli v hostinci p. Václava Rouska, tj. pár kroků od nádraží. Nikdo z nich však ani slůvkem nezakročil, spokojili se s přednostovým vysvětlením. Byli to už postarší muži, otcové od rodin.

5. květen

Situace byla nepřehledná, kolovaly divoké zvěsti, ale nic určitého nikdo nevěděl. Ráno došly zprávy, že armáda generála Vlasova, stojící v německém žoldu a složená hlavně z ukrajinských válečných zajatců, se pohybuje směrem ku Praze, nejde však s Němci, nýbrž proti nim a odzbrojuje je. Jsou disciplinovaní a nečiní nikomu žádné příkoří. Vlaková správa Beroun hlásí kapitulaci tamní německé posádky. Do Dobřichovic přijíždí k německým četníkům jejich hejtman, aby prověřil situaci. Při setkání s přednostou se velice rozčílil kvůli zprávě o vlasovcích, popřel všechny předchozí informace a tvrdil, že se ku Praze blíží značné množství německých vojenských sil, které obsadí celou oblast. Vyhrožoval mu zatčením a odvozem do Prahy kvůli šíření nepravdivých zpráv. Přednosta měl za rozhovoru v kapse odjištěnou 9 mm automatickou pistolí a nemínil se dát zatknout. Hejtman pohrozil četníkům, že kdo složí zbraň, bude zastřelen, v první řadě velící důstojník. Naseďl s řidičem na motorku a už ho víc nikdo nespáčil. Ve 12,28 došel z provozního

úřadu rozkaz k vyvěšení státních vlajek a k prohlášení samostatné československé republiky. Vlajky, praporky a lampióny v národních barvách už byly připraveny. Sovětskou vlajku vyrobil přednosta z německého hákového praporu a pracoval na ní do 2. hod. ranní. Po vytažení vlajek na stožáry, byla před zraky německých četníků provolána sláva a zdar obnovené republice a spojencům. Personál se ozbrojil zbraněmi uzmutými Maďarům. Kolem 15. hod. za součinnosti vedení stanice, velitele místního četnictva, záložníků a vojnův čs. armády bylo vykonáno odzbrojení německých četníků. S poručíkem bylo jednání složité, zdráhal se vydat rozkaz ke složení zbraní: „Meine Waffe ist meine Ehre und ohne Waffe bin ich kein Mann.“ Ale když se několik četníků převléklo do civilu a uprchlo, ostatní nebyli ochotni bojovat a k nádraží přicházeli další ozbrojení muži, vydal se slzami v očích příkaz k odzbrojení. Byli předáni k rukám místního zastupitelstva a jejich zbraně byly složeny v čekárně 2. třídy. Celkem bylo předáno 21 pušek, 2 automatické pistole, 1 strojní pistole, 1 lehký kulomet, 2 bedny ručních granátů, množství střeliva, 13 masek a různé náhradní součástky. Byl to základ k vyzbrojení dobřichovické posádky. Místnímu vojenskému velitelství poskytli železničáři také jeden lehký maďarský kulomet, který pak sloužil u silniční uzávěry na Vráži. Majitel restaurace, p. Václav Rousek, byl v této akci vydatným pomocníkem a ochotně zapůjčil i svůj telefon ke spojení s místním národním výborem a vojenským velitelstvím. Celkem proběhlo 190 hovorů. P. Jaroslav Vitásek, nevlastní Rouskův syn a bývalý kulometčík čs. armády, byl pověřen obsluhou kulometu na střeše verandy. K večeru rozhlas hlásil počátek revolučních bojů v Praze a pohyb jednotek SS s tanky z Benešova do Prahy.

6. – 8. květen 1945

Tyto tři dny byly vzhledem k situaci v Praze kritické. Lidé prožívali boje na pražských ulicích s hlášením rozhlasu, slyšeli zoufalé volání o pomoc k armádám anglo-americkým, sovětským i k vojsku generála Vlasova, prosby o letce a tanky. V noci byla Praha ozářena požáry a byl slyšet hukot německých děl. Po silnici přes Vráž procházeli ku Praze vlasovci. Nedostávalo se zbraní a střeliva. Oddíly esesáků se rozptýlovaly po okolí a jednotlivci byli zajímáni. Silnice byly sice opatřeny záseky, přesto hrozilo neustále nebezpečí.

„Nikdo z nás v těchto dnech nespál, byli jsme stále připraveni k boji, kterému jsme se nikterak nechtěli vyhnouti a v nejhorším případě byli jsme hotovi couvnouti s celou výzbrojí do zdejších lesů a spojit se s partyzány. Nedošlo však již k tomu. Vysoké politice jsme nerozuměli, a proto jsme nemohli pochopit, proč nebyly svrženy slíbené zbraně a munice, proč nebyly letecky napadeny kolony SS na silnici Benešov – Praha, proč americké tanky nedojely do Prahy již 6. května a vrátily se na demarkační čáru mezi Rokycany a Holoubkovem atd. Konečně došlo osvobozující hlášení, že po půlnoci z 8. na 9. květen dorazily tanky Rudé armády po bleskovém pochodu z berlínského prostoru do Prahy a učinily konec německému řádění. Vědomí, že Praha je zachráněna, bylo pro nás skutečným vykoupením ze strašlivé nejistoty.“

Dne 7. 5. byla zastřelena uprchlými esesáky u Horních Mokropes hlídka, protože jí selhala puška.

9. květen 1945

Odpoledne ustupovaly pancéřové divize SS silnicí přes Vráž na Řevnice a dál na Dobříš a Příbram do amerického zajetí. Po kapitulaci nebyl přesun rušen, ačkoli den předem tatáž divize v Radotíně strašlivě řádila. Množství esesáků se rozptýlilo po

okolí a prchalo jednotlivě i ve skupinách. Po půlnoci se tlupa uprchlíků snažila přejít Berounku po mokropeském železničním mostě, ale naše stráž zahájila palbu a došlo k přestřelce, v níž byli zastřeleni dva esesáci a na české straně zůstali dva ranění.

10. květen

„Tento den byl pro nás opravdu pohnutým a hrozným. Dopoledne bylo pohřbeno ve velkém trychtýři od pumy u čtvrté koleje vedle tesařské ohrady firmy Čechelín pět příslušníků SS, 4 muži a 1 žena. Těto bylo dokázáno, že střílela po našich lidech z lehkého kulometu a byla oblečena v esesáckém stejnokroji. Těchto 5 lidí bylo postřeleno čs. partyzány ve zdejší sokolovně, proměněné v prozatímní vězení.“

Odpoledne v 16 hod. hlásil rozhlas, že čs. vláda v čele s ministerským předsedou Z. Fierlingerem přistála na kbelském letišti. Za půl hodiny nato přivedli partyzáni na nádraží 20 esesáků a postříleli je po čtyřech v tomtéž kráteru. Poprava se konala před zraky zaměstnanců.

„Ačkoli šlo o zavilé vrahy našeho národa a o zlotřilou chásku, která plnila celou Evropu hrůzou a smrtí, přece nebylo možno upřít jim statečnost, se kterou šli na smrt.“

Při převodu ze sokolovny na nádraží se 7 mužů pokusilo utéci a rozprchli se po ulicích. V následné honičce jich bylo 6 postřeleno na ulici a 1 byl zasažen v řece. Šest mrtvých bylo dopraveno na nádraží v 18 hodin, jeden další byl zastřelen na místě a 12. května byl pohřben poslední, když byl konečně nalezen v řece. Celkem bylo pohřbeno v pumovém kráteru 33 lidí.

Pohřbívání mrtvol museli obstarat Němci, vlajkaři a kolaboranti pod ochranou nádražní stráže. Partyzáni považovali členy řádné armády podle mezinárodního práva za zajatce, ale příslušníky SS prohlásili za bandity a popravili je.

„Budiž zde učiněna zmínka o železničním lékaři MUDr. Hugovi Dvořákovi, později Dvorakovi a pak Försterovi, který ačkoli pracoval výhradně mezi českým lidem a vše, co měl, od tohoto lidu získal, přece neodolal svodům a přihlásil se za Němce. Byl dobrým lékařem a nikoli špatným člověkem. Po zajištění národním výbohem dovedl si opatřiti jed a zemřel sebevraždou i se svou manželkou.“

11. květen

V tento den vyjel po týdenním přerušení dopravy první vlak (č. 2401) do Prahy.

12. – 16. květen

Pomalou se začínala rozbíhat železniční služba. Pražské ředitelství pracovalo nepravdělně, protože jeho budova při pražských bojích úplně vyhořela i se všemi doklady. Nervové vypětí, probdělé noci a nošení zbraní, to vše bylo nahrazeno pracovními povinnostmi. 16. května v 15.15 přijel na Wilsonovo nádraží zvláštní vlak s prezidentem Edvardem Benešem. K oslavě jeho návratu proběhla na našem nádraží malá slavnost. Ozbrojená nádražní stráž při vztyčených vlajkách a za zvuků hymen vzdala čest a přednosta pronesl pár slov.

23. květen

Místní vojenské velitelství ukončilo činnost železniční ozbrojené stráže, jež čítala 10 osob. Kromě přednosta a jeho syna Jaroslava, to byli: Karel Červenka, autodopravce, Josef Němec, poštovní zřízenec, Josef Louda, strojní topič v. v., Antonín Hořík, strojní topič, Jaroslav Vitásek, syn hostinského, Karel Němec, elektromontér. Náhradníky byli Karel Šuma a Jan Masopust. Veškerá výzbroj a střelivo byly odevzdány na vojenské velitelství. Téhož dne byly za vedení zkušeného pyrotechnika vykopány a odstrojeny první nevybuchlé letecké pumy z 19. dubna, podle nápisu šlo o anglické výrobky o váze 500 liber. Na loukách u Do-

břichovic na druhém břehu Berounky tábořil oddíl sovětského vojska s tanky a auty.

Do konce roku 1945

11. července ve 14.00 hod. po průjezdu vlaku byla levá tratěová kolej mezi Dobřichovicemi a Řevnicemi neznámým pachatelem vyhozena do povětří silnou náloží traskavin. Z levého kolejnicového pásu byl vytržen asi 80 cm kus a odletěl do řeky. Dva pražce byly roztrženy a kolejnice zohýbány, půda rozervána do hloubky 1 metru. Doprava nebyla přerušena, po 4 hod. pokračovala po pravé koleji, než byla trať obnovena. Pachatel nebyl zjištěn, snad to byl uprchlý Němec, na místě byla nalezena německá dopisnice. Počet osobních vlaků narůstal, ale stále nestačil potřebám veřejnosti. Jezdilo se na stupátkách, na náraznicích a hlavně na střeších, které byly často zcela obsazeny. Příliš dlouho se oslavovala svoboda, klesala pracovní morálka, kradlo se, podvádělo a šidilo. Také se šmelilo s nezbytnými životními potřebami, což už začalo za války.

Rok 1946

Poměry na železnici se konsolidovaly. 22. května ve 22.05 vyhořel ve stanici služební vůz vlaku 612, shořely i veškeré úřední doklady, zavazadla, spěšniny a tzv. rychloboží. Škoda činila půl milionu. Uhořelo i 37 chovných prasat, několik dětských kočárků, tři šicí stroje, obuv, sýry apod. Zachránila se chovná prasnice, která rozbila bedněmi a vyskočila ven. Oheň vznikl asi už v Berouně a přes snahu personálu i přivolaných hasičů se ho nepodařilo zlikvidovat. 1. 12. byl přejet a usmrčen na zastávce v Dolních Mokropsech Bohuslav Fábera z Horních Mokropes, major ruských legií, který se vracel z legionářské zábavy do Všenor.

Rok 1947

V silvestrovské noci byl přejet a usmrčen na mokropeském železničním mostě Josef Liška, známý truhlář z Horních Černošic.

květen 1945: zajatci označování za příslušníky SS (foto z rodinného archivu rodiny Caldovy, za zprostředkování děkujeme dr. V. Kratochvílovi)

Tuhá zima začala před Vánoci 1946 a trvala do počátku března. Mráz dosáhl až na -25°C, spousty sněhu znesnadňovaly dopravu a Berounka se pokryla silným ledem. Časně ráno v neděli 9. března hlásil výpravčí přednostovi, že je z Plzně hlášen pohyb ledu a velká voda. U mostu byl již led v plném pohybu a voda neustále stoupala. Na trať směrem k Řevnicím napadaly sloupy silnoproudého vedení, za necelou hodinu však byla doprava obnovena. Kry se zastavily v zákrutu proti zastávce ve Všenorech, kde ucpaly koryto, a voda v mžiku zatopila celé Dobřichovice, takže mnozí lidé nestihli zachránit dobytek, jehož se mnoho utopilo,

ani nejnужnější věci. U mostu voda dosahovala až k trati, ale nezatopila ji. Po ulicích se jezdilo na lodkách, voda tekla okny do bytů, obrovské kry otloukaly domy. Utopily se i tři obyvatelky místního chudobince – Sekaninová, Velebilová a Nováková. Na pomoc přispěchali hasiči, samaritáni, vojsko s dělostřelectvem a zákopníci s pontony. Voda se udržela až do druhého dne do 18 hod., tj. víc než 36 hodin. V zákrutu u Všenor byl použit ekrasit a mohutné výbuchy otrásaly okenními tabulkami v celém okolí. Když se konečně pohnul, voda rychle opadala, ale kry tály několik týdnů. Po dvou povodních (1941 a 1947) se rozhodlo o regulaci řeky, postavení ochranných hrází a přeložení říčního koryta u Všenor.

16. 5. před 8. hod. ranní zahynul ve službě pochůzkář Josef Link, svědomitý zaměstnanec a řádný člověk. Za služební léta přednosta Josefa Leibla zahynulo na trati pět železničářů, z nich 2 pochůzkáři, 1 úpravčí trati a 2 dělníci.

Zde zápisy inspektora a přednosta Josefa Leibla končí, protože 30. června 1947 odchází do penze do Lomnice nad Lužnicí. Od 1. 7. do 19. 12. vede stanici prozatímně inspektor Václav Vávra a pak přebírá stanici definitivně inspektor František Berka, který přichází ze stanice Leština u Světlé nad Sázavou.

Zpracovala: Jana Váňová

ZDENEK SEYDL

(*1916 Třeboň - †1978 Dobřichovice, výtvarník, vzpomínka k 95. výročí narození)

Kreslil a maloval od dětství, na *Mezinárodní výstavě dětské knihy* v Máněsu jeho kolekce kreseb získala cenu a byla publikována. V té době na něj měl rozhodující vliv jeho

nevlastní otec, sochař Karel Pokorný. Jeho vlastní otec vyžadoval, aby se nejprve vyučil nějakému řemeslu, nevlastní doporučoval studium na Umprum. Nejprve se vyučil

Malíř Zdeněk Seydl a jeho obrazy v ateliéru Václava Chocholy, Praha 1948.

fotografie: Václav Chochola / Archiv B&M Chochola

sazečem, stihl i jednoroční kurs grafických technik a teprve pak nastoupil na Umprum do ateliéru prof. Františka Kysely. Na radu svého profesora se zabýval různými výtvarnými technikami.

Jeho první veřejná vystoupení jsou spojena se skupinou Sedm v říjnu (Hejna, Jiroudek, Liesler, Paderlík aj.). Po jejím rozpadu se sblížil se Skupinou 42 a Konfrontace II. Od malby a grafiky se dostává k užitému umění, ilustracím, návrhům kostýmů, scénografi, plakátům, animovanému a kreslenému filmu.

Na dlouhá léta zakotvil v nakladatelství Československý spisovatel, kde pracoval jako vedoucí výtvarný redaktor a navrhoval obálky ke knihám v několika edicích, např. Klíč, Dílna, Otázky a názory, Život kolem nás. V šedesátých letech opatřil obálkami řadu

knih tehdy začínajících autorů: Milana Kundery, Bohumila Hrabala, Josefa Škvoreckého, Ludvíka Aškenazyho, Jindřišky Smetanové, Ivana Vyskočila i Ludvíka Vaculíka.

Podařilo se mu vycestovat do Francie, Itálie, Velké Británie, ale nejvíce na něho zapůsobil tříměsíční pobyt v Číně. Čínské umění obdivoval už od mládí a splnil si tak svůj sen. Napsal knihy *Co jsem viděl a slyšel v trávě*, *Nebe - peklo - ráj* aj.

Dokázal si však najít čas i pro své přátele a rodinu. Nejprve vytvořil rodinu s malířkou Helenou Zmatlíkovou, sedmdesátá léta mu přinesla osobní štěstí v nové rodině, oženil se s Marií Rákosovou a narodila se jim dcera Ruth. Rákosovi měli v Dobřichovicích parcelu a později vilu mezi Geisslerovými a Holíkovými, za DDÚ. Zde 17. 6. 1978 Zdeněk Seydl zemřel. V roce 2002 byla některá jeho díla vystavena v Muzeu českého výtvarného umění v Husově ulici na Starém Městě. Byla hojně navštívena a měla ohlas v tisku i ve sdělovacích prostředcích.

Do svého zápisníku si poznamenával citáty i své postřehy. Např.:

Nejvíce říká mlčení a vykonaná práce.

Moderní - rozumí se jednoduchý a účelný! Ne však odbytý nebo nedokončený.

Myslím, že každý velký umělec je v první řadě člověk. Být člověkem, k tomu je zapotřebí pevné vůle k tomu, čeho chceme dosáhnouti, nekompromisnost stran svého úkolu a cíle. Chraň Pán Bůh býti šaškem a dle potlesku se převlékati, jak si divák přeje, nebo móda žádá.

Jarmila Glazarová o něm píše: *...Kam zařadit chlapíka, jehož pohyby i jehož výraz, nebojím se to říci, tolik připomínají štěně bernardýna. V jeho obrazech je celá podstata bytosti Seydlových, jak jsem ji poznala časem: bratr lidí, bratr zvířat, bratr květin. Něžný barbar žen, nevýslovně opatrný a jemný k těm nejmladším, nevýslovně chápující ty ostatní. Dobrý a spolehlivý kamarád svých přátel.*

J. Váňová

KULTURNÍ PŘEHLED

září, říjen a listopad 2011

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

VÝSTAVY V DOBŘICHOVICÍCH

2. září v 19 hodin, v podvečer konání 8. ročníku Dobřichovických Alotrií – historického a šermířského festivalu – proběhne ve velkém sále křižovnické residence vernisáž kreseb Petra Herolda.

Na **12. září** je připraven další ročník putovní výstavy OLYMPUS FOTO AKADEMIE, ta potrvá do konce října. Na listopad se připravuje výstava fotografií sochařského symposia *Cesta Mramoru*. S touto výstavou bude spojena beseda v rámci *Setkání s umělci v Dobřichovicích* se sochaři nejen o cestě mezi blokem mramoru a sochou. Termín bude upřesněn v Informačním listu a na webových stránkách města.

V sále MUDr. F. Fürsta bude od **20. listopadu do 4. prosince** výstava květinových dekorací paní Dvořákové.

ZÁŘÍ

2. září, residence Křižovníků, v 19:00 - vernisáž výstavy ilustrátora Petra Herolda

3. září, sobota – residence Křižovníků, 11:00 - 22:00

Agentura Alotrium a město Dobřichovice vás zvou na již tradiční 8. ročník festivalu historického šermu, tance a divadla *Dobřichovická Alotria*. Divákům se představí 22 souborů z celé České republiky. Nebude chybět historické tržiště a v doprovodném programu uvidíte fakíra, sokolníka, můžete se svézt na koni, či vystřelit si z luku v historické střelnici. Celý program pak bude zakončen fireshow okolo 22 hodiny. Více na www.alotrium.cz.

3. září, sobota – kostel sv. Martina a Prokopa, Karlík, 18:00

Koncert: Roman Janál, doprovod Jaroslav Šaroun.

Barytonista Roman Janál působí od roku 1995 jako pěvecký pedagog na pražské konservatoři. V roce 1997 se stal sólistou Národního divadla, kde nastudoval mnoho rolí domácího i světového repertoáru, např. Grégoria v *Romeovi a Julii*, Figara v *Lazebníku sevillském*, Escamilla v *Carmen*, roli Polluxe v barokní tragedii lyrique *Castor et Pollux*, za jejich ztvárnění získal i prestižní cenu Thálie za rok 1999. Pravidelně spolupracuje s významnými orchestry jako jsou Česká filharmonie, FOK, Pražský komorní orchestr. Pod vedením dirigenta J. Bělohávků přednesl s orchestrem BBC v Londýně sólový part *Polní mše a Otvírání studánek* Bohuslava Martinů. Tytéž skladby provedl rovněž pod vedením

Ch. Hogwooda v Amsterdamu. S orchestrem Virtuosi di Praga se zúčastnil turné po Austrálii a Rakousku. S Pražským komorním orchestrem navštívil Francii, Lichtenštejnsko, Švýcarsko a Japonsko.

9. září, pátek – sál MUDr. F. Fürsta

Od 9. 9. do 11. 11. 2011 kurs *Taneční pro dospělé*. Deset pátků s tanečními mistry se závěrečným plesem. Stále jsou volná místa – více na www.tanecni-praha.cz, kde se můžete přímo přihlásit u Růženy Hartmanové, která kurs povede.

15. září, čtvrtek – residence Křižovníků, 20:00

Koncert IVAN HLAS trio - host: K nezaplacení
podrobnosti www.ivanhlas.cz, www.knezaplaceni.com.
Jednotné vstupné 150,-, předprodej v knihovně od 1. 9. nebo rezervace na kultura@dobrichovice.cz. V případě nepříznivého počasí v sále zámku.

17. září sobota – u residence křižovníků, 8:00 – 12:00

Farmářské trhy – jediné v měsíci září!

17. září, sobota – zahrada ZUŠ, Lomená ulice

Letos Fabiánek oslavil svůj svátek lednovým zvířátkovým plesem. Ani na narozeninách nebudou zvířátka chybět. Těšit se můžete na pohádku *Tři prasátka* v podání divadla DAMM i na nejružnější živá zvířátka. Samozřejmě nebude chybět tradiční soutěž o nejlepší maminčin koláč :-). Podrobnosti najdete na www.rcfabianek.estranky.cz.

17. září, sobota – kostel sv. Martina a Pokopa, Karlík 18.00

Sbor Pražští pěvci: L. van Beethoven - *Mše C-dur* s klavírním doprovodem Prof. Jaroslava Šarouna

25. září, neděle – residence Křižovníků, v 15:00

Divadlo Minaret přijede s pohádkou *Skřítki v údolí*. Ve fantazijní hudební pohádce se setkávají lesní skřítki: Dubínek, žijící v dubovém lese a Loudálek - samotář, který netuší, že nejlepší písničky se vymýšlejí společně. Cesta kouzelným údolím je zároveň výpravou do dětství, do bezstarostného světa fantazie. Děti i dospělí mohou vklouznout do harmonického lesního světa, kde laskavost a opravdové kamarádství jsou tím nejdůležitějším - odolají i poťouchlostem zlomyslné Dupinky. Humor a nadsázka pohádkového nastudování podtrhuje scéna a kostýmy Adama Pitry a písně Lubora Šonky. Režijní spolupráce: T. Q. Hung a Luděk Jiřík. Pohybová spolupráce: Jiří Kaftan. Určeno dětem předškolního věku a 1. stupně ZŠ, pro rodiče s dětmi. Délka představení: 60 min/ vstupné 60,-

ŘÍJEN

2. října, sobota – u residence Křižovníků, 8:00 – 12:00

Farmářské trhy

15. října, sobota – u residence Křižovníků, 8:00 – 12:00

Farmářské trhy

28. října, pátek – residence Křižovníků, 17:00

Soubor Ludus Musicus a hosté: *Snění o minulosti - české snění*.

29. října, sobota – u residence Křižovníků, 8:00 – 12:00

Farmářské trhy

30. října, neděle – sál MUDr. F. Fürsta, 15:00

Divadlo Špílberg z Brna přijede s pohádkou *Kocourek Modročko*.

LISTOPAD

5. listopadu, sobota - sál MUDr. F. Fürsta ve 20:00

Koncert - Martin Maxa
Jednotné vstupné 120,-, předprodej v knihovně, rezervace na kultura@dobrichovice.cz

11. listopadu, pátek

Rodinné centrum Fabiánek připravuje pro nejmenší Lampionový průvod.

Od 20. listopadu do 4. prosince – sál MUDr. F. Fürsta

Prodejní výstava sušených kytek, adventních dekorací a jiných malých i velkých nejen vánočních inspirací.

26. listopadu, sobota – Residence Křižovníků

Adventní trhy, divadélko pro děti: *Andělé ze zapomenuté skříňky* od Ivany Hessoové.
Každoroční ohňostroj a večer ve 20:00 v hale Bios Mostový ples.

26. listopadu, sobota - residence Křižovníků

Soubor Ludus Musicus a hosté: *Knížecí zrcadlo*

PROSINEC

OPĚT SE CHYSTÁ STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ PRO DĚTSKÝ DOMOV LETY.

10. prosince, sobota – residence Křižovníků, 13:00 – 18:00

Dětský vánoční Jarmark. Pohádka pro děti *Sněhurka* – Malé divadélko Praha.

V. Cvrčková

ŽIVÁ HUDBA POŠESTÉ a na šestero způsobů

Ano, již pošesté jsme se v týdnu od 7. do 14. srpna mohli scházet v residenci Křižovníků s červenou hvězdou a v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku u koncertů festivalu *Musica viva*. Když si název festivalu přeložíme z latiny do češtiny, dostaneme živou hudbu. A ta také zněla – a věru velice živě – na všech šesti festivalových koncertech.

Jak se stalo již malou tradicí, byl festival opět věnován jedné z osobností naší hudební kultury. Letos jí byl vynikající, ač prakticky neznámý učenec doby poděbradské Pavel Židek, autor největší encyklopedie českého středověku, nazvané latinsky *Liber viginti arcium* (česky *Knihy dvacatera disciplin*), v níž kromě řady disciplin (např. práva, medicína, astronomie, matematika, přírodovědy etc.) zpracoval unikátní kapitolu o hudbě. Připomínka této osobnosti zahájila celý program 7. srpna. Na ni navázal poté soubor Chaire z Příbrami, vedený Josefem Krčkem. V pořadu nazvaném *Písně, které vracejí čas* nabídl posluchačům půvabné, na repliky historických nástrojů skvěle zahrané a dobře zazpívané písně z období od středověku po národní obrození. Nechyběly ani půvabné písničky sebrané K. J. Erbenem, jemuž byla část programu věnována (vždyť si 7. listopadu připomeneme 200 let od jeho narození ...).

Ve středu 10. 8. potěšila publikum dvoučlenná kapela Fotrss. Tvoří ji výtvarník, herec a básník Martin Stanovský (dobřichovické publikum jej dobře zná díky dlouhodobé spolupráci se souborem Ludus musicus, naposledy např. jako Antonína z inscenace Vančurova *Rozmarného léta*). Spoluhráčem mu byl pak jeho syn Jakub. Z hlediska dramaturgického nabídli programové ozvláštňení, totiž různé bluesové pecky klasiků žánru (např.

E. Claptona, J. L. Hookera, S. Eaglina - vše s půvabnými českými texty) i českých autorů (např. J. Dědečka, J. Veselého). A mezi tím i několik svých zajímavých skladeb. Koncert se nesl v poněkud nostalgickém duchu ve stylu „já chci starý zlatý čas a ne starý zlatý zub“. Avšak jak pravil klasik: *blues je jen jeden* ... takže písničky mile plynuly střídány hovorly a vzpomínkami, i kytary si důvěřivě povídaly o starých láskách i o láskách, jichž se nějak nejde zbavit, či o chechtákách, které momentálně jaksí nejsou. Škoda jen, že sál residence byl snad až příliš těsný síle elektrického zvuku, jež místy nedala slovům tu šanci, kterou by si zasloužovala.

Flétnový večer se uskutečnil ve čtvrtek 11. 8. v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. První flétnista České filharmonie Radomír Pivoda za klavírního doprovodu Jaroslava Šarouna ve skvěle dramaturgicky vystavěném večeru představili program ze skladeb F. Bendy, E. F. Buriana, B. Martinů, F. Poulenca, F. Dopplera a G. Fauré a nadchli publikum brilantním výkonem. Koncert plný skvostné hudby co poselství o pokoře, kumštu i vzájemnosti. Skvělé setkání, na něž budou jeho účastníci dlouho vzpomínat.

Pátek 12. srpna byl zasvěcen hudbě pozdní italské renesance. Soubor skladeb, vydaný r. 1594, který jeho autor G. G. Gastoldi nazval *Balletti à 3*, ilustruje řadu životních situací, charakterů a scének čerpajících z bohatství, které skýtá *Commedia dell'arte* (např. *Dvořanka*, *Tanečník*, *Lehkomyslník*, *Šprýmař*, *Štátlivec* etc.). Efektivně jej provedl soubor Ludus musicus s hosty, letos ještě bez tanečníků, kteří by gesty i tancem dávali řád a vyznění jinak vcelku jednoduché hudbě. Na ně se budeme moci těšit za rok. Letos je však vel-

mi zajímavě nahradil svými vstupy J. C. Paul. A protože šlo o hudbu jaksí spotřební, neváženou, zábavnou, hudbu ke slavnostem, setkáním a hodům, nezůstalo jen u musiky. Došlo i na malou hostinu, při níž si po představení mohlo publikum popovídat o svých dojmech, pokud nemělo plná ústa, protože s nimi se přece nemluví ... Vše s nadhledem sobě vlastním sledoval mohutný arcimboldovský páv, jehož stvořili z ovoce a zeleniny šikovné ruce pánů J. Havranta, M. Vaculíka a F. Běhounka. Za věru umělecky pojatou hostinu je třeba vzdát hold dámám rodiny Solničkovy, které za svou kreaci sklídily zasloužené uznání všech milovníků renesanční hudby. Další nezapomenutelný umělecký zážitek přinesl sobotní koncert. To v karlickém kostele vystoupili dva naši špičkoví hoboisté ze Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK a České filharmonie Liběna a Ivan Sequardtovi, opět za doprovodu Prof. J. Šarouna. Provedli skladby A. Vivaldiho, J. B. de Boismortier, B. Brittena, J. - B. Loeilleta, E. Bozzy, a G. P. Telemanna. Byl to opět skvěle dramaturgicky postavený program, jenž předvedl ukázky ze špičkových a velice obtížných čísel hobojevé literatury, při nichž dostal kromě klasických hoboju příležitost i anglický roh. I Sequardt představil a provedl navíc i premiéru: upravil totiž původně pro housle psanou Telemannovu *Sonatu A-Dur* pro milostný hoboje a cembalo. Brilantní výkon všech tří aktérů nechal opět vyniknout magickému prostoru karlického kostela a jeho skvostné akustice. Bylo to znát při všech číslech programu, ale zejména u částí Brittenových *Metamorfos* pro sólový hoboje. Nadšený ohlas publika byl hudebníkům zaslouženou odměnou. Letní část festivalu pak uzavřel soubor Ludus musicus programem nazvaným *Tempore medi aevi*, tedy *Za časů středověku*. V zajímavých zpracováních představil a na repliky dobových nástrojů zahrál středověkou duchovní i světskou hudbu evropskou i domácí. Jednotlivé skladby poučným výkladem uváděl

vedoucí souboru F. Běhounek. Zážitkem byly zejména zpěvy ze vzácného rukopisu *Codex Calixtinus* z poloviny 12. stol., jenž je věnován poutníkům do Santiaga de Compostela a v němž se dochovaly první zápisy raného evropského vícehlasu. Právě z tohoto hlediska si zaslouženou pozornost získaly zejména zpěvy *Congaudeant catholici* a *Dum pater familias*. Čímž rozhodně nechceme upozadit další zajímavé realizace např. Notkerovy sekvence *Media vita in morte sumus*, velké neznámé naší hudební kultury, magického rondellu *Flos florum*, trubadúrských či truvérských písní a spousty dalších zpěvů, které soubor (tentokrát v čistě pánském složení) provedl. Další příjemný podvečer a milé setkání se světem středověké hudby, s neobvyklým repertoárem i s nezvyklými nástroji.

Letošní letní část festivalu přinesla hudbu řady historických období, řady stylů a množství autorů. V podání různých interpretů tak ve špičkovém podání zazněla hudba, která posluchačům nabídla skvělou a unikátní příležitost k poznání i k poslechu a také možnost srovnávat a navíc i možnost setkat se se spřízněnými dušemi, což je aspekt nikoli nepodstatný. Díky za tuto možnost patří všem, kteří se jakkoliv podíleli na uspořádání festivalu. A rovněž městu Dobřichovice a supermarketu Eso, kteří festival finančně podpořili.

Fotografie k článku na str. 38

J. M.

SOCHAŘSKÉ SYMPOSIUM

je pro rok 2011 u konce

V neděli 14. srpna byl pod zámek zakončen 5. ročník sochařského symposia. Za krásného letního odpoledne se zde za hojně účasti místních i přespolních konalo slavnostní odhalení soch vytvořených během letošního ročníku. Po krátkých projevech pana Petra Váni, hlavního organizátora tohoto i všech předcházejících symposií, pana starosty a jen o málo delším projevu profesora Jiřího Kotalíka, rektora Akademie výtvarných umění, předsta-

vili svá díla samotní umělci. Byli to: Štěpán Málek (*Zátíší*), Ivan Jilemnický (*Krásná je modrá obloha*). Monika Immrová (*Odpočívadlo*) a Michal Šarše (*Ostatek*); jejich výklad zahajoval svými neopakovatelnými improvizacemi známý hudební virtuos Jiří Stivín. V příštím roce zaujmou vytvořená díla svá místa podél silnice do Karlíka, čímž bude první polovina „mramorového sochořadí“ dokončena.

HgS

Účastníci 5. ročníku Sochařského symposia. Další fotografie k článku naleznete na stránce 37.

GALERIE CAFÉ BAR T. BÍMA

v ulici 5. května

(Pokračování článku ze str. 4)

... Pan Tomáš Bíma je znám u nás i v zahraničí jako čelný představitel české grafické tvorby, jako básnivý tvůrce neobyčejně fantastických i potěšujících symbolů naší moderní civilizace, jimiž neúnavně již desetky let polidšťuje naše životní prostředí. Tento záměr nyní plní i velkým a záslužným kulturním počinem, otevřením stylové umělecké kavárny s klubovým posezením a moderní galerií v 1. patře.

Tak se Dobřichovice dočkaly důstojného a přitom nekonvenčního společenského centra, které je na vysoké úrovni podobných výstavních síní s kavárnami v Evropě. Všechny prostory zde nesou pečeť autorského rukopisu umělce. Barevnost, zařízení i obsah, smysl a cíl Galerie Café baru navrhoval sám Tomáš Bíma tak, že návštěvník je přímo vtažen do okouzující atmosféry jeho světa již při vstupu. Hlavní klubová místnost kavárny je vyzdobena jeho velkými, sytě barevnými olejovými obrazy ve stylu pověstného „magického realismu“, vedle zářivých grafických listů na protější stěně je pak návštěvníkům k dispozici další překvapení - knihovna, plná inspiračních zdrojů nejen z oborů výtvarného umění, ale i současné filosofie, poesie a krásné literatury.

Přímo z ulice se vstupuje i do vedlejšího baru, vymalovaného pěknou tlumenou bímovskou červení, jehož celou jednu stěnu tvoří velká koláž Tomáše Bímy, představující hold kultuře, hudbě a umění 60. a 70. let. Pozorný divák zde najde autentické dobové fotografie slavných umělců, výstřižky z novin, části plakátů, portrétní kresby. Pamětníci si tu při popíjení kávy a dobrých

drinků či při ochutnávce speciálních koláčů mohou přeříkávat jako ve slabikáři významné osobnosti a připomínat jejich působení, vyvolávat melodie a osobní vzpomínky s příjemnou nostalgii.

Tak citlivý dramaturg Tomáš Bíma uvádí návštěvníky do atmosféry vzniku jeho díla, ukazuje ke kořenům naší kultury tím, že nabízí nejen díla výtvarného umění, ale i učí vnímat celé myšlenkové zázemí, ono podhoubí tvorby, bez níž se výtvarné dílo neobejde. To podle mého názoru odlišuje výrazně tuto galerii od ostatních a dodává jí velmi osobitou vzdělávací příchut. Právě tato idea je nerozlučně spojena s myšlenkou představovat zde postupně díla jeho generačních vrstevníků, přátel, kamarádů výtvarníků, a ta vedla umělce T. Bíma ke zbudování takového komplexního centra setkávání s uměním, kde se účelně spojuje příjemné s užitečným k potěše našich smyslů i k osvětě ducha.

Ta idea provází diváka po výrazně červených točitých schodech, vedoucích z pozadí kavárny do 1. patra. Tam se před nimi otevře krásný prosvětlený prostor nové galerie, který bude hostit pravidelné výstavy známých autorů i autorek. První vernisáž se chystá na polovinu září 2011.

Krásné místo pro setkání s přáteli, s hosty z daleka, pro besedy, diskuse i zamyšlení, pro mladé i starší ctitele umění je nadmíru dobře připraveno. Jistě brzy najde své početné publikum a také - doufejme - podporu od města, v němž velkorysý umělec Tomáš Bíma tak potřebný stánek kultury obětavě zřídil a bez okázalosti sám z vlastních sil a prostředků provozuje.

Doc. D. Puchnarová, ak.mal.

neuvěřitelný FOTBALOVÝ PŘÍBĚH

Před nějakým časem (dejme tomu, tak před osmi až devíti lety) se v jedné středocheské obci, sešla skupinka lidí, kterým se nelíbila neutěšená úroveň místního fotbalu. Jak je vůbec možné, že se v tak velké obci hraje jenom IV. TŘÍDA! Dohoda o pozdvižení úrovně kopané v obci, byla tehdy přijata všemi přítomnými. Hůře se však hledala podpora. Mnozí nevěřili, a těch ochotných pomoci, bylo pomálu. Našli se i tací, co si při vyslovení vize o působení týmu v OP, či v krajské soutěži, významně ťukali na čelo, nebo se rovnou útrpně ptali na duševní zdraví. Parta obětavých nadšenců však vytrvala, někteří sice odpadli a místo nich přišli jiní, ale cíl zůstával stejný, hrát kvalitní fotbal. A děly se věci! Postupně se budovalo mužstvo, jež dokázalo vyhrávat nejenom jednotlivé zápasy, ale i celé soutěže. Ze IV. třídy se postoupilo, sice až na druhý pokus, ale třetí vykopali hned, v okresním přeboru se pak zdrželi tři roky, zato krajskou I. B třídu vyhráli hned na poprvé a k všeobecnému překvapení v krajské I. A třídě obsadili hned druhé postupové místo, takže se letos ocitli v KRAJSKÉM PŘEBORU!

ANO řeč je o úspěšných fotbalistech Dobřichovic, kteří budou tuto soutěž hrát vůbec poprvé, v téměř devadesátileté historii tohoto sportu v našem městě. Ať už jejich účinkování v KP dopadne jakkoliv, nikdo už jim tuto mimořádnou sérii úspěchů nemůže vzít ...

Nu a jak se na novou mistrovskou soutěž připravovali? V přípravných zápasech porazili Hřebeč 6:2, Vltavín B 6:1, Slavoj Vyšehrad A 3:2, a FK Lety 4:0. Remizovali jen s FC Zličín 2:2.

Dne 13. srpna 2011, byl sehrán historicky první mistrovský zápas Dobřichovic v KRAJSKÉM PŘEBORU! Na hřišti favorizovaného Českého Iva Unionu Beroun, vybojovali naši první mistrovský bod za remízu 2:2. Branky Dobřichovic vsítili Michal Smiovský a Radek Šourek. Blahopřejeme! Doufejme, že se našim chlapcům bude i nadále dařit. Dalšími soupeři budou Rakovník, Kutná Hora, Nymburk, Čáslav B, Český Brod, Úvaly, Mnichovo Hradiště, Benátky nad Jizerou a další.

*S pozdravem na shledanou na fotbale
Miloslav Omáčka*

zahájení VOLEJBALOVÝCH SOUTĚŽÍ

Koncem září a začátkem října se rozbíhají volejbalové soutěže hrané v tělocvičnách a halách. Pod hlavičkou TJ Sokol Dobřichovice v nich budou hrát dvě mužská a dvě ženská družstva: v první lize Áčko mužů i žen a v krajském přeboru první třídy mužské i ženské Běčko. Uvádíme přehled jejich domácích utkání až do konce prosince.

Muži A (1. ligu budou hrát po 14., loni v závěrečné tabulce obsadili 3. místo) se utkají:

23. 9. s Kladnem,
24. 9. s Rakovníkem,
14. 10. s Českými Budějovicemi,
15. 10. s Plzní,
28. 10. s MFF Praha,
29. 10. s Hradcem Králové,
12. 11. s ČZU B,
2. 12. s Brnem B,
3. 12. se Starým Městem.

Ženy A (1. ligu hrají po 1., loni si postup vybojovaly před druhým Libercem) budou hrát:

7. 10. a 8. 10. s družstvem Praha Nusle,
21. a 22. 10. s Pedagog. fakultou ČB,
11. a 12. 11. s družstvem Praha Žižkov,
18. a 19. 11. s družstvem Rokycan.

Muži B (loni v konečné tabulce na 5. místě) mají na programu:

15. 10. Tuchlovice A,
5. 11. Odolena Vodň B,
26. 11. Český Brod,
10. 12. Benešov.

Ženy B (loni v závěrečné tabulce na 6. místě) hrají doma (tj. v Třebotově):

22. 10. s VK Benešovská,
12. 11. s Mladou Boleslaví,
26. 11. s družstvem Benátky A,
10. 12. se Zdicemi.

Připomeňme si ještě naše kadetky, jejichž soutěž se hraje turnajovým způsobem. Jeden z těchto turnajů se uskuteční 6. listopadu u nás a naše děvčata se v něm postupně utkají s Neratovicemi, s Mělníkem a s VK Benešovská. Přijďte je povzbudit! Do mistrovských bojů všem družstvům - zejména však našim kadetkám a prvotřídovému nováčku družstvu žen A - přejí radost ze hry a hodně úspěchů všichni příznivci volejbalu, včetně redakční rady Kukátka.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Vrcholným závodem uplynulého období bylo mistrovství republiky na krátké trati, konané v červnu nedaleko Velkého Meziříčí. V hlubokých lesích Vysočiny se nám dařilo, téměř všichni jsme se ve velké konkurenci proboujvali do finále. Kromě toho v červnu proběhly dvojí víkendové celostátní závody, a sice u Jičína a v jihočeské Nové Bystřici. Z výsledků uvádím alespoň hezké třetí místo Pavly Mrázové na obou akcích. Červenec a srpen byly již tradičně nabity vícedenními závody v různých koutech naší vlasti. Seriál započal *Českou Kanadou* u Jindřichova Hradce, následovala *Cena střední Moravy* u Šternberka, dále *Vysočina cup* u Hlinska, *Silesia* u Jeseníku, *Malá cena Jablonce nad Nisou* a pětidenní *Bohemia* u Nového Boru. V době psaní článku je část oddílu na mistrovství světa ve francouzských Alpách a doma nás čeká ještě závod ve skalkách Českého ráje u Turnova a poslední srpnový závod *Sokolovský krvák* v Šindelově. Na všech těchto akcích jsme měli a budeme mít zastoupení a zatím si naši závodníci vedou tradičně dobře a umísťují se když ne přímo na stupních vítězů, tak alespoň na předních místech výsledkových listin. Za všechny uvedme alespoň druhé místo Jiřiny Štrossové na *Silesii*. Tyto závody, zejména ty červencové, prověřily naši připravenost nejen z hlediska spor-

ovního, ale i zdravotního, fyzicky a leckdy i psychicky. Tyto měsíce jsou označovány přívlastkem letní, jistě z důvodu tradice. Nicméně jejich letošní provedení tomu zatím příliš nenavědčuje. Většinu jiter jsme se probouzeli do monotónního šumění deště v plachtách stanů, vylézali ze zavlhlých spacáků a oblékali se do vlhkých dresů, obuli do mokrých bot a křepce vyráželi na start další etapy, abychom se v dešti co nejdříve zahřáli usilovným během. Z vlastní zkušenosti však musím říci, že trochu problém měli ti, co již musí běhat s brýlemi, aby viděli na mapu. Usilovný běh se zamířenými brýlemi sice může zahřát, ale občas nemusí nabrat optimální směr. Na běhání v dešti jsme samozřejmě zvyklí, ale trvá-li tato situace více dní po sobě, mohou slabší povahy začít propadat trudnomyslnosti. Ale konec stížností na počasí, občas se stalo, že déšť ustal. V nastalém tichu lidé vylézali ze stanů a vrhali nedůvěřivě a podezřívavě pohledy do všech světových stran. Naštěstí blízké zahřmění a zvedající se vítr uklidnil jejich mysl a oni spokojeni, že vše se vrací do normálu, opět zalézali do přístřešků, ať již vlastních, či pořadatelů připravených, speciálně uzpůsobených pro přebývání více osob a vaření grogu, svařáku a jiných životně důležitých potraavin.

V. Jaroš

CESTA MRAMORU

duo Fotrss – Martin a Jakub Stanovští

Z provedení Gastoldiho Balletů

LA FONTANA^{s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "ENOTECE" najdete přes 300 druhů italských vín a grappy.
- V naší "CUCINA" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „antipasto, prosciutto, salumi, parmiggiano, aceto balsamico, pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme sommelierské služby, catering (svatby a firemní akce), cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
telefon: 257 71 13 63

pondělí: zavřeno
úterý – neděle: 11-20 hod

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

CAFÉ TOUR

po zahrádkách v centru

V loňském letním čísle Kukátka jsme psali o restauracích v Dobřichovicích a nejbližším okolí. Letos nás zaujala možnost posadit se na kávu hned na několika příjemných místech uprostřed Dobřichovic. V neděli 21. 8. 2011 krátce po poledni ...

Redakce

café bar v galerii pana Bíma v ul. 5. května

restaurace Zámecký had

pizzeria La Teresia na Palackého náměstí

cukrárna pana Šafra V Zahradách (za Jednotou)

vinotéka La Fontana na rohu ulic 5. května a Vítovy

lahůdky pana Hrubého pod věží na rohu ulic Palackého a 5. května